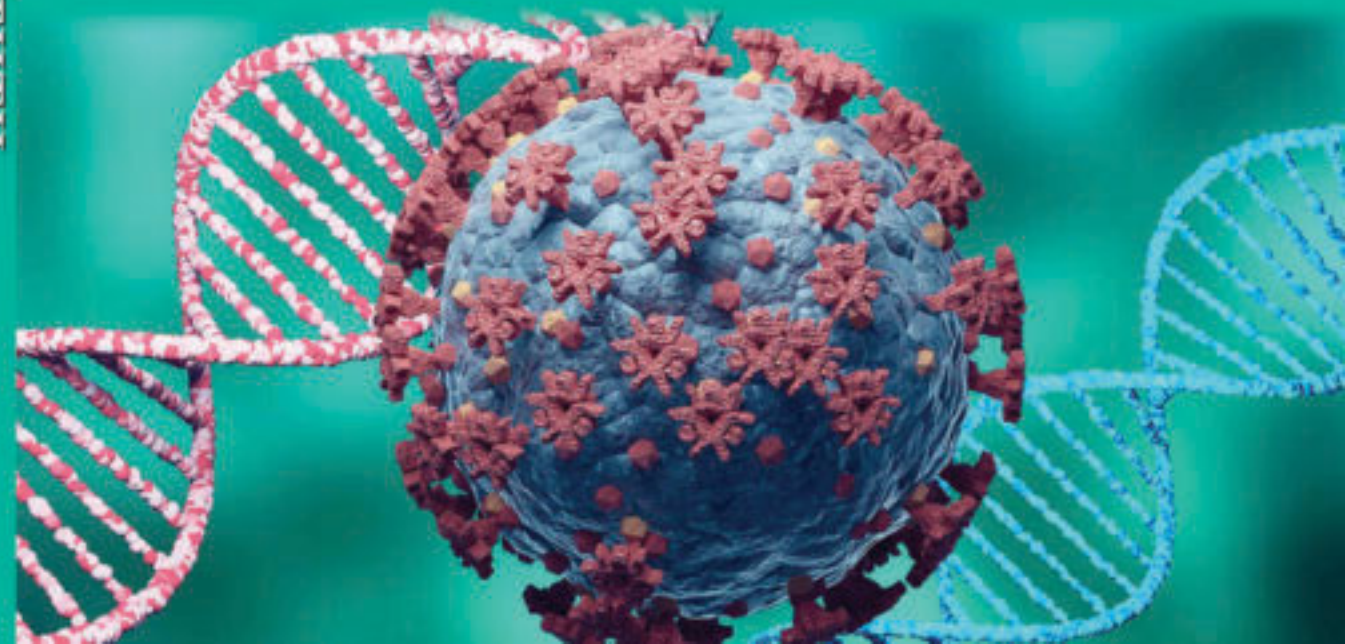
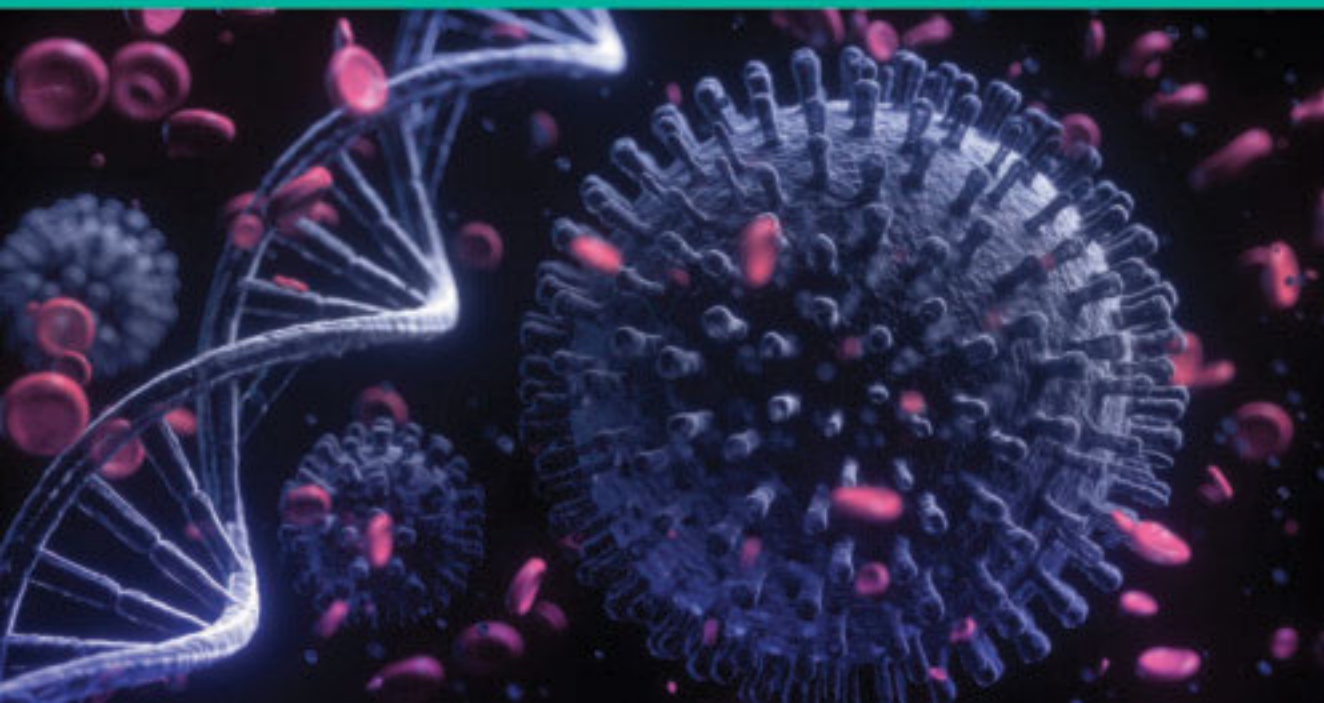

ДЕЦУ ВАМ НЕЋЕМО ОПРОСТИТИ

ВАКЦИНАЦИЗАМ НЕЋЕ ПРОЋИ

Књигу приредили:
ПРИМАРИЈУС ДР МИЛАН РОГАНОВИЋ
ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

ДЕЦУ ВАМ НЕЋЕМО ОПРОСТИТИ

ПРИМАРИЈУС ДР МИЛАН РОГАНОВИЋ,
ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ
ДЕЦУ ВАМ НЕЋЕМО ОПРОСТИТИ/
ВАКЦИНАЦИЗАМ НЕЋЕ ПРОЋИ

ПРИМАРИЈУС ДР МИЛАН РОГАНОВИЋ,
ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

**ДЕЦУ ВАМ НЕЋЕМО
ОПРОСТИТИ
ВАКЦИНАЦИЗАМ
НЕЋЕ ПРОЋИ**

Чачак, 2021.

Помени, Господе,
Дејана, Веру, Ану, Марију, Јовану и упокој Војислава, Јанка,
Јелену, Живана, Веру, Војислава, Веру и Мару.

Ова књига је такође и споменица
слушкиња Божјих Татјане и Драгане.

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ: ВАКЦИНИСАЊЕ И ЛОГИКА

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ?

Пред читаоцем је књига коју су приредили прима-ријус др Милан Рогановић и потписник ових редова. По ко зна који пут: то није књига против вакцинисања поузданим цепивима, него против експериментисања здрављем и будућношћу свих нас, и, пре свега, будућношћу наше деце.

Ствар је прилично проста, бар кад је логика у питању:

1. Ако су вакцине добре, оне дејствују. Ја сам вакцинисан против великих богиња, и нисам их добио; вакцинисан сам против туберкулозе, и нисам је добио. Кад примим антитетанусну вакцину, годинама сам безбедан. Ако су вакцине добре, примићемо их, и оне ће деловати.

2. Ако су вакцине бескорисне - нити штете, нити користе, глупо их је примати, јер се човек безразложно трауматизује.

3. Ако су вакцине штетне, на краћи и дужи рок, не треба их примати.

Ко се вакцинише, па се, вакцинисан, разболи од короне, чак и у тежем облику, кажу му: “Да се ниси вакцинисао, ти би умро“. Из перспективе формалне логице, може се, међутим, рећи: “Не мора да значи да би умро, можда се не би ни разболео, или би имао сасвим благе симптоме“.

Две дозе не помажу – да ли ће помоћи трећа? Најављују и четврту, а у италијанским ковид пасошима има места за осам печата.

Прошле, 2020. године – деца и труднице нипошто да се не вакцинишу, ове године: обавезно да се вакцинишу. И то препоручују представници „струке“, и у свету и у Србији.

И тако даље, и томе слично.

КАКО ВЕРОВАТИ?

Како да верујемо наводној вакцини која је направљена за девет месеци? Како да јој верујемо ако није прошла дугорочна испитивања? Како да јој верујемо ако само ублажава симптоме короне, а не спречава разбољевање? Како да јој верујемо ако је одобрена по хитном, а не по редовном поступку? Како да верујемо вакцини ако не верујем србијанском Кризном штабу, који се толико пута компромитовао? Како да јој верујемо ако се нико озбиљно не бави нежељеним ефектима исте? Како да јој

верујемо ако то није вакцина, него нека врста огледног вршљања по нашим генима, које до сада никад није масовно примењивано? Како да имамо поверења кад се, после вакцинисања, често јављају крвни угрушци? Како да верујемо ако вакцина има скривену листу састојака? Како да верујемо ако власт спречава наш информисани пристап на вакцинацију? Зашто да се вакцинишемо ако постоје доступни и ефикасни лекови против ковида? Како да верујемо ако су произвођачи вакцина изузети од сваке одговорности, и нико нам не нуди обавештења о штетним узгредним ефектима? Како да се предамо шприцању које није прилагођено нашем узрасту и тежини? Како да пристанемо да будемо жртве огледа ако Фајзер и Модерна имају криминалну репутацију? Како да верујемо ако смо сведоци огромних зарада Фајзера и сукоба интереса на све стране? Како да верујемо маркетиншким кампањама за вакцинисање? Како да верујемо кад се супротна мишљења цензуришу у медијима? Како да верујемо кад се цензуришу и друштвене мреже?

АКО ФЕМИНИСТКИЊЕ МОГУ ДА ПРОПАГИРАЈУ АБОРТУС СЛОГАНОМ „МОЈЕ ТЕЛО – МОЈ ИЗБОР“, ЗАР У СЛУЧАЈУ НАМЕТАЊА ШПРИЦАЊА ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИМ СУПСТАНЦАМА МОЈЕ ТЕЛО НИЈЕ МОЈ ИЗБОР?

Ова књига помаже да се размишља логички. Она, још једном, вели: пре но што се вакциниште, користите мозак. Не да бисте падали у сумњу и очајање, него да би-

сте, шта год да урадите, донели промишљену одлуку. Не дозволите да вас медији и ширитељи страха вакцинишу у мозак. Од тога се тешко опоравити.

ШТА НАМ ЈЕ ДОНЕЛА КОРОНОКРАТИЈА?

Донела је, рецимо: огроман страх од смрти, идеју да дисање може да убије (иако је дисање основа живота, у подсвест нам је убачена идеја да дисањем умиремо); маске на лица, насртај на нашу самоистовестност, страх деце од другога; разарање школства; удар на сахране и сахрањивање као један од најстаријих религиозних чинова човечанства; додатну цензуру Интернета; пристајање на све врсте карантинских апсурда; застрашивање као начин општења власти са народом; сумануту слику света који ће, колико сутра, нестати у страхотном умирању или у „великом ресету“ који ће све претворити у просјаке, осим оних 0,666% најбогатијих. Оно што је веома битно за разарање смислене перцепције стварности је брзо напуштање претходних коронократских наратива, и смишљање нових.

Вакцине као пут ка смањењу становништва?

Наравно.

НАЈАВА ИЗ 2010. ГОДИНЕ

Још 2010. године, чувени антиглобалиста Виљем Енгдал је објавио текст о томе шта спрема Бил Гејтс. Ко не верује, нека провери: <https://www.readkong.com/page/bill-gates-talks-about-vaccines-to-reduce-population-6207344>. Ево шта је Енгдал писао: “Имајући имиџ добронамерног

филантропа и користећи своје милијарде посредством своје “Фондације Била и Мелинде Гејтс” (ослобођене од плаћања пореза), оснивач Microsoft-а и један од најбогатијих људи на свету, Бил Гејтс, бави се проблемима болести и недостатком хране у Африци, а такође се бори и са сиромаштвом. На недавно одржаној конференцији у Калифорнији Гејтс је донекле разоткрио један готово непознат аспект свог доброчинства – смањење броја становника или, другим речима, еугенику.

Гејтс је то поменуо на затвореној конференцији у Лонг Бичу, у Калифорнији, под називом TED2010, у свом говору “Обнављање до нуле!” Упоредо са - са становишта науке апсурдним - предлогом о вештачком свођењу емисија CO₂ у целом свету на нулу до 2050. године, Гејтс је, отприлике после 4 и по минута свога говора, изјавио: “Најпре смо добили становништво. У свету данас живи око 6,8 милијарди људи. Тај број ће нарасти до отприлике 9 милијарди. Могуће је да ћемо сада, уколико урадимо уистину добар посао са **новим вакцинама**, здравственом заштитом и услугама у сфери репродуктивног здравља, **успети да овај број умањимо за 10 или 15 процена-та**” (подвукао В. Е).

На једноставном енглеском језику, један од најутицајнијих људи у свету јасно је рекао да он очекује вакцине које ће бити искоришћене за смањење броја становништва. Када говори о вакцинама, Бил Гејтс зна о чему говори. У јануару 2010. године, на елитном Светском економском форуму у Давосу, Гејтс је изјавио да ће током следеће деценије његова фондација издвојити 10

милијарди долара (око 7,5 милијарди евра) за развој и испоруку нових вакцина за децу у земљама у развоју.

У његовој Фондацији од више милијарди долара, главни акценат се ставља на вакцине, посебно када је у питању Африка и остале земље у развоју. "Фондација Била и Мелинде Гејтс" је члан-оснивач Алијансе ГАВИ (Глобална алијанса за вакцинацију и имунизацију), у партнерству са Светском банком, СЗО и произвођачима вакцина. Циљ ГАВИ је вакцинација сваког новорођеног детета у земљама у развоју.

Данас то изгледа као племенито, добротинитељско дело. Проблем је у томе, што је индустрија вакцина више пута била ухваћена на делу сакривања опасних последица (одсуство безбедности због непроверених, па чак и по здравље штетних) вакцина од становника Трећег света, који ништа не подозревају и не могу да се избаве од западних вакцина. Неке организације претпостављају да је истински циљ вакцина да ослабе људе и да их учине још пријемчивијима за болест и превремену смрт.

Наравно да је људима тешко да схвате да вакцине могу бити штетне. Ко може да верује да ће га лекар отровати вакцином (ненамерно, наравно, верујући да чини само оно што је добро за пацијента)? Ко може да верује да постоји мањина вампирских богаташа, крволока, спремних на све да би остварили „златну милијарду“?

То могу да схвате, осим виспрених слободоумних појединаца, само хришћани, који пред собом имају Откровење Јованово. И зато су модернисти међу православнима трудили да потисну апокалиптику и замене је

квазиесхатологизмом, који се своди на оно „Удри бригу на весеље, ионако смо сви спасени!“

ДУХ МЕНГЕЛЕА У СРБИЈИ

Наш познати научник, теоријски физичар др Миодраг Кулић, јасно каже: „КОВИД-19 је напао људе на свим географским дужинама и ширинама. И вакцинисани и невакцинисани људи су суочени са истим егзистенцијалним питањем – како сачувати живот пред пандемијом КОВИД-19? То је универзално људско питање које би требало пре свега да спаја људе а не да их раздваја као што је то данас случај.

После скоро две године од почетка пандемије, због изазваних подела на вакцинисане и невакцинисане, човечанство се налази у критичној тачки из које прети да крене у хаотичан процес урушавања цивилизације и њених тековина – пре свега људских права и слобода. Још увек не постоји концензус стручњака како да се обузда ова пандемија – да ли само уз помоћ експерименталних и недовољно испитаних (и потенцијално опасних) вакцина или масовном превентивом и јачањем имунитета људи, или комбиновати оба приступа? Ситуација је конфузна, поготово после сазнања да су аргументи за вакцинацију прилично девалвиран и пољуљан у пракси. Јер, утврђено је, да вакцина штити само 5-6 месеци и да се треба изнова и изнова ревакцинисати, вакцинисани се заражавају у сличном проценту као и неваксинисани, вакцина доноси пратеће последице – стварање тромбова што узрокује шлогове и инфаркте, слабљење имунитета

на друге вирусе и бактерије. Многи вакцино-скептици страхују од још погубнијих дугорочних последица. Чак и врхунски научници и неки Нобеловски лауреати упозоравају на могуће епидемије рака и других болести код вакцинисаних? С друге стране у несрећним државама корумпирана политичка олигархија и њихови лекари-пропагандисти, из жеље да пандемију искористе за очување и јачање свог политичког (и властодржачког) положаја врше психички терор над народом ширећи страх и дефетизам, износећи „црне податке“ о великом проценту оболелих а невакцинисаних и њихово умирање у великим мукама.“

Дакле, ствара се хаос, и то намерно. Циљеви – видеће се. Односно, зна се: „велики ресет“, да оних 0,666% супербогаташа имају све, а ми, обични, ништа. И да нас буде што мање, да би банкстерском и сличном олошу остало што више.

Др Миодраг Кулић указује да је стање у Србији очајно: „Једна од несрећних светских држава је и Србија, која се због евидентне неспособности политичких и здравствених институција у решавању економских, демографских и здравствених проблема налази у очајној ситуацији. Тако је данас по смртности од КОВИД-19 (и других болести) Србија међу првима у Европи. За последњих месец дана у Србији од КОВИД-19 умире седам пута више људи него у Немачкој. Упоређујући званичне немачке и српске изворе, за последњих неколико недеља (месец дана) просечно је умирао један Немац дневно (на милион становника) а у Србији је умирало, по Лонча-

ревим лажираним подацима, (7-9) људи – што ће рећи 7-9 пута више него у Немачкој. Ако би узели у обзир Лончаров фактор-лажирања броја умрли за 3-5 пута – по изјавама др Кона и др Радовановића за толико пута власт умањује стваран број умрлих, тада би број умрлих (на милион људи) у Србији за месец дана био 20-45 пута већи него у Немачкој. И то се дешава у Србији која је по СНС-у већ трипут победила корону. Сваки министар здравља у Јапану би се после овако лоших резултата „ха-ракирио“. Приметимо, да се ова огромна смртност дешава упркос чињеници да је Србија набавила прекомерно велики број (скупих) респиратора и експерименталних вакцина. Ово наводи на питања. Да ли можда српско здравство лоше лечи народ од КОВИД-19? Да ли користи лоше протоколе лечења и прекомерно користи респираторе у Ковид болницама?“

Режим који влада у Србији не опредељује се за праве стручњаке, него за режимске послушнике. Кулић истиче: “У случају КОВИД-19 најбучнији кадрови фанатизовано бране ковид-агенду и политику режима, притом занемарујући струку и лекарску етику.“ У друштву је стање очајно, од економије до демографије: “Наиме, природни прираштај је 2011. био негативан за 32 000 људи (више умрлих него рођених) а у 2020. чак за 44 000, што је скоро 40% већи него у време претходне (лоше) власти. А негативни миграциони прираштај (више људи напустило земљу него што је дошло) је у 2019. трипут већи него 2011.“

Србија постаје земља хорора.

ПРЕТЊЕ СТАНОВНИШТВУ

Кулић наглашава: “Свакодневне егзистенцијалне претње се упућују невакцинисанима – нарочито из Ковид болнице у Батајници. Овај психички терор над народом изазива страхове код људи, који их подсећају на давна грозна времена нацизма. Тада је почетна вербална наци-пропаганда временом прерасла у најбруталнија мучења и убијања људи. Опасна КОВИД-19 селекција и таргетирање невакцинисаних људи у Србији подсећа на време Селекције (Selektion) људи у време наци-режима у Немачкој. Фанатични следбеник Селекције је био немачки лекар-злочинац Јозеф Менгеле, лекар-управник злогласног логора Аушвиц и заговорник наци-расне хигијене. Селекција се састојала у томе да су у логору издвајани радно неспособни и хендикепирани људи, који су потом третирани на најгрозније начине. Били су угушени у гасним коморама, или подвргнути морбидним медицинским експериментима – стерилисање, заражавање разним вирусима и бактеријама, изазивање низа болести са тешким последицама, заражавању деце и потом лечењу. Иначе Менгеле је био одличан студент и пожртвован лекар пре рата а због својих недела у току рата Менгеле је постао велики злочинац. Правда га ипак није стигла, јер је из Немачке побегао 1945. и легално живео у Аргентини, Парагвају и Бразилу до смрти (1979).”

Запамтимо – преображаји су свагда могући. Менгеле је био частан лекар, а онда је постао прави злочинац.

РЕЕПРЕСИЈА НАД НЕВАКЦИНИСАНИМА

Пут злочинаштва отвара се и у Србији – то је подела на вакцинисане и невакцинисане. Миодраг Кулић наглашава: “Пандемија КОВИД-19 као да је отворила кутију зла у Србији у којој се сада одвија велика психичка репресија над невакцинисаним људима. То чине удруженим снагама СНС политичари и њихови сервилни лекарски кадрови. Они изазвају погубну поделу људи на вакцинисане и невакцинисане, што може довести до тешких сукобљавања у друштву.”

Једна од челница коронократског злостављања становништва иде опасним путем, истиче Кулић: “Ова свесно дифамира невакцинисане, упркос чињеници да се и вакцинисани заражавају и умиру од КОВИД-19 – скоро као и невакцинисани. Јавност се већ уверила, да је њена Ковид клиника склона манипулацијама медицинским и статистичким подацима који говоре о броју оболелих вакцинисаних и невакцинисаних – лажно се приказује да се само невакцинисани заражавају, мада је однос вакцинисаних-невакцинисаних око 50:50%.”

Коронократкиња која је међу челницима СНС морбидарије у Србији „свакодневно износи морбидне податке (с детаљима) о умирању деце, трудница у других пацијената на њеној клиници. То чини с јасном намером да изазове панику и дефетизам у народу, и да га натера да се масовно вакцинише.” Она, вели Кулић, „не преза чак ни од фалсификовања чињеница, само да би подржала режимску КОВИД-19 агенду – о искључивој кривици невакцинисаних (и деце) за лоше стање. Дотична

је чак изјавила да је „да је фасцинира (очарава) страх у очима пацијената који гледају пацијенте око себе, од којих се 95% неће извући!“ Дотична је „у директној емисији ТВ Н1 дана 20.10.2021 из њене болнице, брутално злоупотребила свој положај и психички малтретирала тешко болесног и полукоматозног пацијента Срђана, све док није изнудила његово признање да није вакцинисан! Ово је очит пример грубог гажења лекарске етике.“ Она ће, каже Кулић, „свакако ући у историју дешчашћа српске медицине, јер је успела да од коматозног пацијента изнуди епохално признање да није вакцинисан али и као први живи зло-дух полиграф за коматозне људе.“ По Кулићу, „није тешко замислити застрашујућу ситуацију, да се у некој екстремној политичкој ситуацији – на пример пред неминовни пад режима, нађе неки СНС лекар-фанатик у српској ковид-болници, који ће зарад афирмације (лоше) режимске КОВИД-19 агенде давати невакцинисаним пацијентима превелике дозе кисеоника на респираторима-убицама и слати их Богу на исповест./.../ Једно од могућих наравоученија из ове морбидне приче је – да не бисте ризиковали да вас неки идеолошко острашћени СНС лекар-фанатик у нашим ковид-болницама пошаље на онај свет само зато што сте невакцинисани, лечите се Ивермектином и другим лековима, јачате имунитет пробиотицима, витаминима и другим корисним средствима.“

СВЕТЛИ УЗОР КОСТЕ ТОДОРОВИЋА

Др Миодраг Кулић подсећа на великане српске медицине, који се нису овако понашали према свом народу. Такав је био инфектолог Коста Тодоровић (1887-1975): “Он је у време Великог рата (1914-1918) стајао на првој борбеној линији лечећи српске борце од тифуса, колере, маларије, дизентерије. Коста Тодоровић је заједно с познатим пољским имунологом и ратним добровољцем, др Хиршфелдом, радио у Солуну на стварању вакцине против тифуса и паратифуса. Пошто у ратном вихору није било времена да се тестира вакцина – болест је масовно косила српске војнике, доктори Хиршфелд и Коста Тодоровић су на себи тестирали вакцину а тек потом давали војницима. Српска војска је била спасена./.../Српски великан Коста Тодоровић је упркос дубоке старости био први и једини доктор који је препознао болест током епидемије вариоле вере у Југославији 1972. године, јер се с том болешћу већ сусрео у Великом рату. Замислите само, да несрећни Кризни штаб којим случајем води Коста Тодоровић. Он би народу поштено и отворено објаснио шта су индикације и контраиндикације за ове данашње експерименталне вакцине против КОВИД-19. Рекао би, да ковид-вакцине помажу, али да не делују дуже од 5-6 месеци, да се готово подједнако заражавају и вакцинисани и невакцинисани, да су преносиоци вируса и једни и други. Па, ко воли нек изволи.

Осим тога, отворено би рекао да српско здравство лоше лечи људе од КОВИД-19. Омогућио би народу да се

лечи најбољим постојећим лековима, између осталог и Ивермектином. Већину директора ковид-болница као и цео Кризни штаб одмах би сменио. Увео би у наше болнице оптималан протокол за лечење. С њим на челу, Србија би већ изашла из пандемије.“

Тако каже др Миодраг Кулић.

Тако би било да Срби имају своју државу, а не окупирану територију на којој уредују “Доктор Живот” и његови измећари, сви у служби Великог Вође, који пузи пред страним господарима, а злоставља свој народ. Наравно...

**ПРИМАРИЈУС ДР МИЛАН РОГАНОВИЋ:
ЗНАЛО СЕ, ЗНА СЕ, ЗНАЋЕ СЕ
ЧИТАЊЕ КОРОНЕ ПОД ХИПОКРАТОВОМ
ЗАКЛЕТВОМ**

**КО ЈЕ ХТЕО, МОГАО ЈЕ ЗНАТИ /
МОЈ ДНЕВНИК ИЗ 2020. ГОДИНЕ**

УМЕСТО УВОДА

Ово су одломци из текстова које сам објавио још 2020. године, када се мало знало и о корона п(л)андемији и о коронократији у настајању. Ипак, знало се довољно да се крене у борбу против лажи и дезинформација, које сада владају светом. Подсећајући читаоце на писано, немам за циљ да истакнем себе: само указујем на чињеницу да је свако ко је желео да зна – могао да појми о чему је реч. Било је довољно само мало интересовања и интелектуалног поштења. Одломци из мојих текстова уређани су хронолошки, по датумима, да се види када су настали. О осталом нека суди читалац.

**ДА ЛИ ЈЕ ЗАДОВОЉАН ВЕЛИКИ ВОЂА
(24. АПРИЛА 2020. ГОДИНЕ)**

Да ли тренутан развој епидемиолошке ситуације, заиста, дозвољава смањивање рестриктивних мера, које су на снази последњих нешто више од месец дана? Ако се сетимо неозбиљности с којом је режим дочекао вирус, а онда и читавог низа смислених или бесмислених проти-

вепидемијских мера с врхунцем у осамдесетчетворочасовној забрани кретања и то у дане обележавања Христовог страдања и Васкрса, претходно питање намеће се из неколико разлога.

Први је с аспекта струке. До пре неколико дана су нас епидемиолози и инфектолози Кризног штаба упозоравали да нема опуштања, да и даље имамо жаришта, упозоравају нас да нам је вирус ушао у геронтолошке центре и да непредвидиво може да се шири даље. Посебно апострофирају југ Србије и формирају посебан Кризни штаб за то подручје. Експресно, председник државе својом „курирском службом“ допрема респираторе у Ниш, упозорава на озбиљност ситуације, Кризни штаб, уместо у Београду, заседа у Нишу (да би се, ваљда, потврдила тежина ситуације) и свако нормалан би помислио да се и даље мора водити бескомпромисна борба против вируса. Министар просвете најављује да се наша деца неће враћати у школске клупе до краја школске године. Истовремено се, у Галеници, покреће производња антималярија хлорокина, лека емпиријски увршћеног у протокол лечења вируса корона, а такође се свечано отвара микробиолошка лабораторија коју су нам донирали Кинези. Обухват тестирања на корона вирус све је већи и даље се широм Србије откривају нови случајеви заразе. Нажалост, и даље има преминулих. Мени, с аспекта струке, ово не улива поверење у то да зараза јењава, да вирус слаби.

Други разлог је, вероватно, задовољство Великог вође како је обавио задатак који му је „са стране намет-

нут“, а то је да искористи пандемију и удари на нашу Цркву, на свештенство и вернике, да покуша да обесмисли исповедање вере у васкрслог Христа, да нам свима забрани одлазак на литургије, сабије нас у мишје рупе, уплашене од тамо неке короне и да из тог страха заборавимо да је Христос „Пут, Истина и Живот“.

Такође је, вероватно, задовољан сталним сејањем страха и панике на својим обраћањима нацији и количином страха код многих, мислећи да нас је припремио за нешто о чему се у белом свету шушка, а може постати и наша реалност – вакцинација на вирус корона. Шушка се да су научници у Аустралији и на Кембриџу већ произвели вакцину, а оглашава се и Генерални секретар УН Гутереш који изјављује да вакцина мора бити јавно добро, доступна свима. Све ово му, изгледа, даје за право, да, колико на Васкршњи уторак, крене са релаксацијом противепидемијских мера.

Али, сетимо се само колико дуго се Кина борила с вирусом (први случај заразе забележен крајем децембра 2019. године), да су још увек на снази одређене противепидемијске мере, да се у Италији и Шпанији и даље доста умире – хвала Богу, мање него претходних седмица, али се и даље без изузетка спроводе све мере изолације, да, поново, шпански премијер излази пред парламент са захтевом да се продужи ванредно стање и на прву половину маја. Међутим, по најавама председника, Србија је то очас посла превазишла и може мирно да се врати остваривању „привредног раста“ – од -0.3! Или нам је власт поново неозбиљна према пандемији, па ће нас гур-

нути у још веће здравствене проблеме, или нам нешто не саопштавају!

И трећи разлог је, мислим, чисто политичке природе, мада, ко би могао рећи да и у претходно реченом нема политике? Треба што пре укинути ванредно стање, обавити изборе, вероватно председник жели да искористи што је, и поред пандемије и забрана окупљања и кретања, у сталној кампањи, што таблоиди некажњено, до бесмисла, вређају сваког ко другачије мисли, а највероватније му стрмоглаво опада рејтинг, па је вођа спреман да све жртвује само да он и његови компањони остану на власти. Сетимо се само да су, у тренуцима бележења првих заражених у Србији, десетине хиљада људи сабили, у разним местима, у своје страначке просторије да потписују листу за излазак на изборе и тиме угрозили њихово здравље. Зашто то не би урадили поново?

Вођи је, изгледа, свеједно да ли ће цео здравствени систем и даље држати у пренапрегнутом стању, да ли ће у једном тренутку доћи до његовог слома, јер су људи преуморни, а многи и заражени. Прави је тренутак да се, уз све ове муке, све снаге државе упрегну у изградњу једног још јачег, опремљенијег, организованијег здравственог система, да се схвати да се мора подићи достојанство здравствених радника и створити атмосфера да нам не одлазе на службу широм света, већ да, са задовољством, остају да раде у својој земљи.

Такође, не могу да прећем преко најава могуће вакцинације против вируса корона. Струка каже да се до вакцина не долази ни лако ни брзо. Према познатим и

јасно дефинисаним протоколима потребно је да прође дуг период од лабораторијских испитивања самог вируса (што се од издијања пандемије ради у многим лабораторијама), претклиничких, до коначних клиничких испитивања дејства вакцине и могућих нежељених ефеката, за шта је потребно неколико година (у већини случајева од осамнаест месеци до пет година, а неретко испитивања трају и по десет година). Претклиничка испитивања подразумевају примену узорака на животињама, а клиничка на хуману популацију и то кроз три или четири фазе. Суштина је добити делотворну, али и безбедну вакцину. Зашто ово наглашавам? Стиче се утисак да се неке жури са вакцинацијом против корона вируса, али не из хуманих побуда, већ из разлога остваривања огромног профита, и да се ствара атмосфера неопходности вакцинисања, чак и недовољно испитаном вакцином. Подсетио бих на сличну ситуацију са вакцином за тзв. свињски грип и, на сву срећу, потпуни фијаско заговорника вакцинације, јер народ није насео на приче тадашњег вакцинашког лобија из врха државе. Међутим, сада позив на вакцинацију може бити радикалнији, може бити укинута могућност избора – хоћу или нећу да се вакцинишем. Може се догодити да нас светски моћници доведу у ситуацију да нам буду укинута или умањена нека људска права, ако одбијемо вакцину (нпр. смањивање одређених права из обавезног здравственог осигурања, забрана путовања у иностранство, итд).

Да се разумемо, као лекар нисам против вакцина, али оних испитаних, стандардизованих, које су потврђе-

не у клиничкој пракси. А још када би држава била свесна колики би био значај поновног покретања масовне производње вакцина у нашем, некада светски признатом, „Институту за вирусе, серуме и вакцине Торлак“, постигли бисмо завидан ниво независности од белосветских мешетара који из сенке покушавају да овладају целим светом.

УЛОГА ИМУНСКОГ СИСТЕМА /

7. МАЈ 2020. ГОДИНЕ

Основна улога имунског система је успостављање природне баријере која ће зауставити све вирусе, бактерије, гљивице или измењене, преканцерозне ћелије на путу да нашкоде нашем здрављу. У ту сврху наш имуни систем производи десет милиона протеина-антитела свакога сата, а таква продуктивност захтева издашне залихе хранљивих материја. Уколико желимо да обезбедимо оптимално функционисање имунског система, морамо снабдети организам материјама које на њега највише утичу, а то су: витамини А, Б6, Б12, Ц, Д, Е и фолна киселина, минерали цинк, бакар, гвожде и селен, као и омега-3 линоленска киселина.

Од велике је важности и начин живота: изузетно је битно организму обезбедити довољно сати ноћног сна, а следећа на листи фактора је физичка активност - умерено вежбање на свежем ваздуху, најмање по пола сата дневно пет пута недељно. Препоручује се што дужи боравак на свежем ваздуху током дана. Умерено сунчање такође повољно делује на имунолошки систем. Чиниоци

који неповољно делују на имунитет су: стрес, психофизичка исцрпљеност, честе инфекције, хроничне болести (шећерна болест, кардиоваскуларне болести...), хемиотерапија итд.

У борби против ширења корона вируса многе земље су увеле забране кретања или контакта и на разне начине ограничиле друштвени живот. Чак и тамо где останак код куће није био обавезујући, људи из страха ретко или никада не излазе на улицу. Међутим, мере изолације и карантина нигде нису биле тако строге и дуготрајне као у Србији (осим Кине). Да ли је режим закаснио са спровођењем основних епидемиолошких мера па је строгим режимом забрана кретања покушавао да поправи епидемиолошку ситуацију, да нам вирус не однесе много живота, не размишљајући много о томе какве последице по здравље појединца могу изазвати стрес и изолација? У свему томе највише трпе наши најстарији суграђани који тек последњих дана, после изолације у својим кућама од готово месец и по дана, добијају дозволу да накратко излазе у шетње.

Кретање испуњава тело „хормонима среће“. То омогућава боље спавање, смањује стрес и страховања, јача памћење и моћ опажања. Кретање и спорт, па макар и код куће – најмање тридесет минута дневно. Тренери физкултуре кажу да није битно како ћете поделити тих минималних пола сата – можда по десет минута ујутру, у подне и увече. Кад год можете, идите на свеж ваздух. Нека истраживања показују да већ два сата недељно у

природи имају позитиван утицај на физичко и психичко здравље.

„Знамо да карантин – као ултимативни облик забране кретања – стварно може да води психичким поремећајима чак и код сасвим нормалних људи“, каже Манфред Шпицер, професор психијатрије на Универзитету у Улму и шеф тамошње психијатријске клинике. „Постоје дугорочна истраживања која показују да је након карантина већа учесталост анксиозности, поремећаја сна или чак посттрауматског поремећаја. Ту нема разлика између старијих и млађих, или мушкараца и жена. Сви могу да пате од тога“, каже Шпицер. „Зато је препорука да се такве мере уводе само када су неопходне.“ У разговору за „Глас Немачке“ професор каже да је најважније оружје које човек има у борби против корона вируса сопствени имуни систем. „Знамо шта јача имуни систем – једна од ствари је излазак напоље. Најбоље, наравно, тамо где нема никога, рецимо у шуму. Знамо да шетња шумом у трајању од једног, или боље, два сата доказано јача имуни систем. Останак у кући штети имуном систему. То је посебно важно за продице са децом.“

„Самоизолација је један од најефикаснијих потеза када говоримо о спречавању ширења вируса, али може имати озбиљних последица на ментално здравље појединца, поготово оних који су навикнути на друштвена окупљања, што је већина данашње популације“, упозорава Џулијан Холт-Лунстад, професорка психологије и неуронауке на Бригам Јанг универзитету у САД.

“Људи који су више социјално повезани показују мањи број запаљења, а они који су више изоловани имају чешћи случај хроничних запаљења. Такође, имамо доказе који изолованост повезују с проблемима крвног притиска, броја откуцаја срца, нивоом хормона стреса, па чак и хелијских гена старења”, рекла је Холт-Лунстад.

Њена истраживања, такође, показују да дуготрајне мере социјалне изолације могу, у зависности од психичког стања појединца, довести до преране смрти. Усамљеност диже ризик од ране смрти 26%, социјална изолација 29%, а ако појединац живи сам ризик од ране смрти се повећава за 32%.

Заиста, медицинска пракса показује да су у тзв. постстресном периоду могућа различита психичка или психосоматска обољења. Симптоми продуженог стања стреса манифестују се на телесном, психичком, али и на социјалном плану, као резултат лоших вегетативно-ендокриних одговора, односно прилагођавања организма на хроничне стресоре, који доводе до лоших метаболичко-биохемијских процеса готово у целом организму. Најчешћи симптоми и знаци таквих поремећаја су: хроничан умор, тешкоће у концентрацији, анксиозност, нервоза, раздражљивост, забринутост, подложност страху, понекад напади страха и беса, губитак воље, незаинтересованост, грчење понеких мишића, поремећај крвног притиска, срчане аритмије, гушење, алергијске манифестације, као и ендокринолошки поремећаји - хормонски дисбаланси, повећана количина катехоламина (адреналин и норадреналин), шећера и холестерола у крви.

Остаје нам да период који је иза нас искористимо за извлачење насушних поука, од којих је свакако једна од најбитнијих да мере изолације никад не смеју бити организоване тако да спречавају основне биолошке ритмове популације. Јер, последице тог спречавања често могу бити штетније од користи која происходи од изолационих мера.

МЕРЕЊЕ ТЕММПЕРАТУРЕ НА ЈАВНИМ МЕСТИМА/ 27. МАЈ 2020. ГОДИНЕ

Медицина каже да телесну температуру код одраслог човека треба мерити тек двадесет минута до пола сата након јела, пушења, конзумације топлих или хладних напитака, а тек након сат времена ако сте имали физичку активност или се туширали топлим водом. Да ли су у свакодневним активностима сви ти услови испуњени?

Такође, приликом тумачења измерене температуре треба знати да се она мења током дана, било да смо болесни или здрави. Најнижа је рано ујутру, између четири и шест, а највиша рано увече између шест и осам сати. Осим од доба дана и нашег здравственог стања, температура тела зависи и од температуре ваздуха, али и од наших физичких активности. Тако, на пример, ако је температура ваздуха 20 степени целзијусових, температура нашег трупа биће око 37, руку 28, а ногу 31°C, док ће нам услед јаког мишићног напрезања порастати и за два степена. Телесна температура је, такође, веома осетљива на

ниво хормона и код жена може бити незнатно повишена у периоду овулације или менструације.

Телесна температура ће скочити кад једемо љуто, док вежбамо, жустро обављамо неке активности, чак и кад лажемо, а опашће док мирно гледамо омиљену ТВ серију, одмарамо се...

Ако се искључе сви потенцијални узроци повишене телесне температуре органског порекла, могућа је и тзв. психогена температура. Обично се јавља код захтевних особа, али и оних које су несигурне, потискују осећања или су стално под притиском због свог здравственог стања, проналазећи стално код себе симптоме непостојећих болести. А коме данашњи темпо живота и борба за голу егзистенцију не доноси свакодневне притиске?

Упитно је, такође, да ли се на прави начин употребљавају поменути топломери и колико су поуздани, а видимо да су током пандемије изазване САРС Ков-2 вирусом, широм света ушли у масовну употребу.

„Ти уређаји су познати по томе да нису прецизни и поуздани“ - каже за “Њујорк тајмс” др Џејмс Лолер, медицински стручњак из Глобалног центра за здравствену сигурност Универзитета Небраске и додаје да они делимично служе ради демонстрације.

Лолер каже да би се на основу вредности које су му на тај начин измерене док је путовао Западном Африком у доба епидемије еболе 2014-2016. године, могло закључити да умире од хипотермије.

„Често ми је температура била 35 степени целзијуса или нижа, што није компатибилно са животом. Због тога нисам сигуран да су били прецизни“, каже он.

Већина људи који машу овим уређајима држе их предалеко, или преблизу субјекта, тако да они приказују или превисоку, или прениску температуру, тврде стручњаци за “Њујорк тајмс”, а преноси “Бизнис инсајдер”.

Према компанији “Грејнцер”, која производи инфрацрвене топломере, правилна удаљеност пиштоља зависи од величине субјекта. Осим тога, окружење као што су прашњава улица или врео аутомобил такође могу утицати на приказани резултат.

Чак и ако се користе правилно, ови топломери не могу да региструју сваког могућег преносиоца вируса. Студије показују да симптоми могу да се појаве тек после 14 дана, па чак и после 24 дана!

Хоћемо ли заиста дозволити да нас, у име „јавног здравља“, понижавају на основу одлуке нестручних који се, рецимо, налазе у управним телима банака и других услужних установа? Хоће ли свако моћи да игра улогу медицинског радника, и да нас лишава наших права где год да се појавимо само зато што смо му „здравствено сумњиви“? Хоће ли топломер бити Кербер на улазу у сваки јавни простор?

НЕ ДАМО ДА СЕ ЗАБОРАВИ / 27. ЈУЛ 2020.

Информација, дезинформација. Истина, неистина. Лаж. Компетентност, некомпетентност. Политика, струка. Знање, незнање. Притисак, страх, стрес. Болест. Конtradикторност. Теорије завере. Теорија шока. Да наставим даље?

Ко је тај Бил Гејтс, велики филантроп и хуманиста? Да ли је он компетентан да се бави јавним здрављем и залаже за вакцинацију? И при томе, још, да га неко и слуша? Да ли он финансира Светску здравствену организацију? А ко финансира њега и његов „Мајкрософт”? Шта то беше Светска здравствена организација? Да ли је то она иста организација која се компромитовала у неколико последњих деценија неадекватним одговорима на изазове за здравље светске популације? Ко је још финансира и за чије добро?

Чиме се бави Институт „Џонс Хопкинс”? Од кога је добио овлашћење да у овој пандемији на светском нивоу пребројава заражене и упокојене? Је ли то одлучила нека „светска влада”? Да ли је човек постао само број? Када смо у Србији имали првог зараженог од корона вируса? Да ли је то 1. или 6. март 2020, или је то био нечији лапсус? Да ли се заиста у тестовима код одређеног броја пацијената установљавају антитела на основу којих се претпоставља да су заражени још крајем прошле године, иако нису путовали нигде ван наше земље? Да ли су та антитела трајна или само део краткотрајног имунитета на корона вирус?

Да ли је било потребно ванредно стање и драстичне мере изолације и карантина, незабележене у новијој историји? Ако јесу, зашто јесу? Ако нису, зашто нису? Да ли је било потребно нагло попуштање противеписидемијских мера заштите? Имамо ли довољно заштитне опреме? Имамо ли довољно тестова? Зашто нам се ускраћује могућност да се на лични захтев и за свој новац тестирамо? Како то да сада имамо велики број заражених, све већи број пацијената на респираторима, да је смртност на дневном нивоу велика, ако смо се, по мишљењу једног члана Кризног штаба с почетка марта, суочили са најсмешнијим вирусом у историји човечанства? Зар нисмо у предизборној кампањи сви добили информацију да смо победили вирус? Зар у летњем периоду нема ултравиолетног зрачења које ће побити све вирусе? Зашто се сада не уводи карантин, забране кретања, полицијски час, ако нас представници власти упозоравају да је ситуација критична? Да ли је то сад политички неподобно? Да се то народ није побунио?

Како то да је вирус мировао у предизборној кампањи и док се нису спровели избори? Да ли је и он био у кампањи и учествовао на изборима, па није имао времена да заражава народ по Србији? Зашто су појединци на сав глас говорили да су избори не само недемократски, него и здравствено небезбедни? Како то да је тада, док се нису обавили избори, вирус могао да се уздржи и по петнаест минута и не зарази бираче у затвореном простору – на гласачком месту (како су нас појединци из Кризног

штаба обавештавали), иако је било могуће да се ту налази и неко заражен?

Зашто нас сада, опет из Кризног штаба, неко плаши да свако на кога наиђемо може бити заражен и опасност по нас? Да ли нас то неко хушка једне на друге? Опет деобе? Је ли то нешто ново у земљи Србији? Обавезне маске? Безличност, народ као аморфна маса?

Да ли је и тај Кризни штаб легалан? Постоји ли у Закону о здравственој заштити или у Закону о заштити становништва од заразних болести? Ко га је формирао и по чијем овлашћењу доноси неке одлуке?

Зашто нам „европски пријатељи” и комшије из региона све више затварају границе и не дозвољавају улазак српских држављана у своја дворишта? Зашто нас Италијани оптужују (или су они само гласоговорници) за тзв. „српски вирус” који је још јачи и инвазивнији од короне која је њих косила? Да ли то има везе са „српским вирусом” (израз члана Трилатерале, Дејвида Гомперта) из деведесетих година двадесетог века и политичких позива из НАТО земаља да се једном за свагда са њим раскрсти? Зашто Србија, по изјави члана Кризног штаба, за разлику од многих других земаља, није у стању да изолије вирус, и уради секвенционирање, типизацију? Да ли то има везе са деценијским свесним уништавањем Института „Торлак”, који је некада имао и кадрове и опрему да то ради (нпр. седамдесетих година прошлог века изолован је вирус великих богиња)? Да ли је, буквално, „Торлаку” забрањено да ради изолацију вируса јер нема специјалну комору? Да ли је тачно да је Хрватска у Загребу

изоловала овај вирус? Зашто држава више година ништа не предузима да спречи одлив здравствених радника из наше земље? Да ли је тачно да је у претходним годинама Лекарска комора издавала на стотине сертификата добре праксе нашим лекарима за заснивање радног односа у другим земљама? Зашто их сад, када је најтеже, настава да обмањује и препушта саме себи у борби са овом пошашти?

Да ли је тачно да се у Србији, у научне сврхе, није урадила нити једна обдукција тела упокојеног од корона вируса?

Да ли ће бити вакцине против овог вируса? Како је могуће да је само неколико месеци након почетка пандемије вакцина ушла у трећу клиничку фазу испитивања (на људима), ако су најаве научника с почетка пандемије биле да је потребно минимум осамнаест месеци за њену производњу? Да ли је све ово неко планирао, поседовао вирус, а сада и вакцину? Да ли је још раније наука потврдила и записала у протоколима за производњу и тестирање вакцина строге критеријуме провере њене ефикасности и сигурности по здравље људи и да се испитивања врло често спроводе и по пет до десет година? Да ли треба да будемо против вакцине? Да ли треба да примамо непоуздане, недовољно испитане или вакцине непознатог састава? Да ли смо већ били у оваквој ситуацији? Свињски грип? Глаксо Смит Клајн? Фијаско вакцинашког лобија? Шта се у овој ситуацији догађа са пацијентима који болују од других болести: онколошки болесници, кардиоваскуларни, неуролошки...? Колико

се чека на прегледе, дијагностичке процедуре, операције? Постоји ли стратегија државе за борбу против заразних, али и незаразних обољења за месеце или године које долазе? И на крају, али не и као последње питање: Да ли ћемо постићи имунитет крда или ћемо имати менталитет стада?

Сви се добро сећамо 2009. године и светске хистерије око вируса H1N1- вируса свињског грипа и апокалиптичних предвиђања Светске здравствене организације да ће се милиони људи широм света заразити, а огроман број и умрети ако се не приступи масовној вакцинацији против овог вируса. Тада је неколико фармацеутских компанија (Глаксо Смит Клајн, Санофи, Рош) за веома кратко време направило вакцину и кренуло у масовну продају. Многе земље, међу њима и Србија, по мери финансијске моћи, су куповале милионе доза вакцине и лобирале међу својим становништвом да је она спасоносна. Тада је у Србији, где чуда, на челу Радне групе за пандемију (у доба корона вируса то тело назваше Кризни штаб) био др Кон, страствени заговорник вакцинације. Својски се трудио да се вакцина „прими” у народу, па је нудио и оставку на своју функцију уколико се народ не вакцинише у милионском броју. Знамо да је кампања масовне вакцинације пропала, да су непотребно бачени милиони динара наших пара, али господин Кон остаде на положају. Народ није насео на причу, није хтео да прима на брзину направљену и недовољно тестирану вакцину, потпуно непознатог састава. Колико је то била исправна одлука говоре и чињенице да није било тако

масовног заражавања уз веома малу смртност, много мању од сезонског грипа, а такође и откриће шта је вакцина садржавала.

Ево приче анонимног фармацеута који је, 2009, познавао садржај вакцине против свињског грипа: „Да ли знате да су произвођачи вакцине против свињског грипа затражили од владе изузеће од могућих тужби у случају да вакцине узрокују последице по здравље људи? Ако сте направили вакцину за коју знате да делује, зашто би вам онда било потребно правно изузеће у случају нежељених последица на људима? Зар то није велики знак упозорења за све нас? Вирус свињског грипа убио је око 2000-3000 људи укупно. Обичан грип убија много више људи годишње, па зашто се онда штитимо од свињског грипа, а не од обичног грипа? Да ли то има смисла? Због чега се онда подиже оволика паника? Вакцина против свињског грипа садржи две веома опасне ствари – једна се зове тимеросол. У његовом саставу је 50% живе. Тимеросол се веже на рецепторе у мозгу, и, заправо, узрокује оштећења мозга. Други опасни састојак вакцине против свињског грипа зове се сквален. Сквален вара ваш имуно систем да почне да убија ваше сопствене ћелије, што ствара аутоимуне болести, али и болести као што су астма, мултипла склероза, дијабетес и хрпу других болести за које још немамо назив. Зар је паметно у себе убризгати те ствари, како би се избегао релативно благи грип, попут свињског грипа? Ако сте трудни, запитајте се ово – зашто бисте узимали Панвакс (један од назива вакцине), када он садржи неомицин сулфат и полимиксин

Б – од којих оба показују позитивне ризике за ваше не-рођено дете – како бисте избегли шта? Благри грип, који убија 95% мање људи него обичан грип? Ја сам стручњак за критичку анализу лекова и њихове учинке на људима. И нека се неко само усуди да дође до мене са шприцом пуним вакцине против свињског грипа, или да дође близу моје породице! Ова ствар је отров. Немојте то узети. Не дозволите да ваши пријатељи то узму. Не дозволите да ваша породица то узме.“

Што се дешавало онда, дешава се и сада. Будимо веома опрезни пред новим вакцинама. Тражимо да нам се разјасни о чему је реч.

ШТА РЕЋИ НА КРАЈУ 2021. ГОДИНЕ?

На питања из 2020. године није нам одговорено. Коронакратија је наставила да гази у гвозденим чизмама, корацима од седам миља. Људима су наметнути опасни ДНК препарати који су названи вакцинама, иако никако нису вакцине у класичном смислу. Шта је постигнуто? Ево извештаја из чувеног медицинског часописа „Лансет“: „Двадесетак угледних научника је закључило да вакцинисани „носе сличан вирални терет као и заражене особе које се нису цепиле. То истраживање - **Community transmission and viral load kinetics of the SARS-CoV-2 delta (B.1.617.2) variant in vaccinated and unvaccinated individuals in the UK: a prospective, longitudinal, cohort study** - потписао је, између осталих, и Најл М. Фергусон, човјек који је својевремено гурнуо Британију у локдаун,

и познат је по томе да је склон давању изразито песимистичних епидемиолошких прогноза. Истраживање је финансирао Национални институт за истраживање здравља. Оно је, укратко, пратило тзв. секундарни напад заразе у домаћинствима кроз групу вакцинисаних и невакцинисаних. Утврдили су да је тај секундарни напад заразе код у потпуности вакцинисаних 25 посто, а код невакцинисаних 38 посто. То значи да вакцинисање смањује ризик ширења заразе, али ни близу толико значајно колико се раније веровало. Истраживање је, надаље, утврдило како се код вакцинисаних могућност ширења заразе повећава с дужим временским распоном од задње дозе вакцине. Врло важан фактор, оценили су у закључку, јест интеракција вируса и домаћина у раној фази инфекције јер може предодредити путању множења вируса. Чувени Ерик Топол, уредник „Медскејпа“, истакао је да студија показује како су учинци вакцине на смањење преношења делта варијанте минимални“.

Ковид пропуснице нису никакво решење, него су само маркетинг за популаризацију вакцинисања, кажу научници.

О томе смо говорили још 2020. године.

То је данашња истина.

Зато се морамо трудити да објективне информације дођу до што већег броја људи.

ИЗВЕШТАЈ ИЗ СРПСКОГ КОВИД ОДЕЉЕЊА

Пошто сам у контакту са многим колегама, недавно сам од једнога добио извештај о реалном односу вакцинисаних и невакцинисаних у једној општој болници у Србији.

Реална слика узорка од 58 пацијената (октобар 2021.)
Ковид одељења једне Опште болнице

Од 58 пацијената

40 је невакцинисано

18 вакцинисаних:

16 са две дозе Синофарм

2 пацијента са Фајзер/ Бионтек - један две дозе; један три дозе

Занимљиво је да ниједан пацијент последње две године није имао симптоме налик грипу нити неко слично респираторно обољење. Већина наводи да нису скоро били слично болесни тј. нису имали симптоме који указују на Ковид.

НЕВЕЗАНО ЗА ВАКЦИНАЛНИ СТАТУС, ПАЦИЈЕНТИ СУ УГЛАВНОМ ХОСПИТАЛИЗОВАНИ СА СЛИЧНИМ СИМПТОМИМА И СЛИЧНИМ КЛИНИЧКИМ ТОКОМ.

Клиничка слика није у корелацији са вакциналним статусом што потврђује уобичајен благ клинички ток

код већине невакцинисаних и драматичан ток који је захтевао пребацивање у јединицу интензивне неге појединих пацијената који су вакцинисани. Већи број невакцинисаних особа који су тренутно хоспитализовани је директно у корелацији са укупним бројем вакцинисаних у популацији којих је мање од невакцинисаних, нарочито у млађој популацији.

Оно што се намеће као проблем је тежина клиничке слике која је према званичним медијима тежа код невакцинисаних, а што заиста није тачно јер и код вакцинисаних особа се јављају тешке форме болести које се некада завшавају леталним исходом. Оно што је и даље евидентно је да форма болести и код прве и друге групе пацијената уско корелира са старосном доби, са придруженим обољењима као и са тренутном анергијом (одсуство осетљивости и реактивности организма на антигене или штетне утицаје. Јавља се као последица оштећења организма услед тешких зараза или тровања). Између осталог, битан фактор је СТРЕС од самог сазнања да је пацијент оболео и смештен у болницу.

Такође, истакао бих да је, по мом искуству, лечење пацијената тренутним препорукама СЗО (тренутно је у оптицају 13. протокол лечења пацијената од ковида) погрешно. На жалост, индивидуални приступ лечењу појединих пацијената (прилагођен тренутној клиничкој слици и тренутном стању пацијента) у ковид одељењима наших болница је немогуће спровести, како због довољног броја здравствених радника, тако и због недостатка уско стручног лекарског кадра.

Посебно бих се осврнуо на лекаре који тренутно раде у ковид одељењима. Због недостатка лекара, посебно интерниста, пулмолога, пнеумофтизиолога, анестезиолога често су у ковид одељењу распоређени лекари и других специјалности (гинеколози, хирурзи, офталмолози, дермато-венеролози, итд) па и лекари почетници који нису савладали рад у општој пракси или хитној помоћи већ су директно с факултета распоређени за рад са пацијентима којима је потребно праћење виталних функција за шта су неопходни искусни уско специјализовани лекари. У болницама се иначе налазе пацијенти којима је клиничка слика попримила озбиљнији ток и често се драматично мења из сата у сат. Некада је немогуће консултовати специјалисту па се лечење своди на Протокол и појачање протока кисеоника некада и до максималних граница, чак и када нема одговора на дату терапију. Овако **неоправдано коришћење високих протока кисеоника** је последица препоруке СЗО која се налази у најновијем Протоколу. (Протокол лечења за Ковид пацијенте не ослања се у потпуности на досадашње протоколе лечења кисеоником). Последице давања кисеоника су често погубне за пацијента, посебно ако није адекватно дозиран.

Терапија кисеоником је врло деликатна и уско специфична за сваког пацијента уловљена тренутним општим стањем и коморбидитетима. Примена протоколарног лечења подразумева терапију O₂ која је директно везана за тренутну сатурацију на пулсном оксиметру или сатурацију из артеријске крви. Због тога је неузимање у об-

зир индивидуалног стања пацијента и примена протоколарног, па самим тим, и нестручног лечења погубна у тренутку када је потребна индивидуализација терапије.

Сетимо се уџбеничких чињеница о лечењу кисеоником. Клиничке манифестације токсичних ефеката кисеоника, у току лечења класификоване су као:

*Токсичне манифестације на **централном нервном систему (ЦНС)** или кисеоником изазвана **епилепсија**, позната под називом „Бертов ефекат“.*

*Токсичне манифестације на **илућима**, позната под називом „Смитов ефекат“.*

*Токсичне манифестације у **очима**, која су познате као Ретролентална фиброплазија.*

*Остале манифестације у **појединим ћелијама**, у облику; хроничне токсичне манифестације с поремећајем функције аутономног нервног система и дуготрајним спазмом периферних крвних судова, слободнорадикалске болести.*

Дуготрајно лечење кисеоником болесника са хроничном обструктивном болешћу плућа (**ХОБП**) на обдукцији показује пролиферативне фиброзне промене у плућима (задебљање алвеоларне мембране) која настаје као нека врста одбране организма од продора вишка кисеоника из алвеола у капиларе плућа. Док код лечења кисеоником у акутним стањима, већина структуралних оштећења у организму може настати, нагло (акутно) у присуству високих вредности **кисеоника** због ослобађања различитих реактивних врста (кисеоничких радикала) који нападају ензимске системе, **ДНК**, **липиде** и **про-**

теине ћелија и изазивају појаву оксидативног стреса у организму, што може бити узрок врло озбиљних оштећења и патолошких стања.

Захваљујући добро изученим особинама кисеоника, бројним протоколима за правилну употребу и усавршеним уређајима за праћење виталних параметара болесника, **тровања кисеоником** су изузетно ретка код примене на мањим притисцима и у краћим временским интервалима 24-48 часова. Код дуже употребе кисеоника, (уколико је она неопходна), обично се примењују концентрације које су не веће од 50% и које ретко дају нежељена дејства. (Видети: Варагић В., Стевановић М. Фармакотерапија у пулмологији, Медицинска књига Београд-Загреб, 1990; McSwain NE ed. PHTLS - Pre-Hospital Trauma Life Support. 5th ed. Mosby, 2003).

Дискутабилна је и **употреба антибиотика широког спектра** без основане потребе за истим као и употреба резервних **антибиотика (антибиотика “последње линије“ одбране)** након чије употребе нема даљих могућности за лечење. Ова злоупотреба антибиотика неретко доводи до појаве инфекције клостридијом (бактерија која често изазива интрахоспиталне инфекције) што додатно компликује даљи ток лечења.

Одређени број пацијената са различитим хроничним обољењима често је подведен под дијагнозу U071(Covid 19, virus nije identifikovan) или U072(Covid 19, virus identifikovan). Опште је познато да пацијенти тестирани на ковид који обољевају или завршавају летално подво-

де се под дијагнозу ковида, иако су дугогодишње лечени од малигнитета или других хроничних болести.“

Тако ми је писао колега. Уместо да се реална ситуација у нашим болицама користи за лечење пацијената, истина се жртвује наређењима светских заступника квазивакцинације и експеримената на живим људима, као и протоколима СЗО који се мењају из дана у дан. Као лекар, али и као родитељ, позивам све колеге и колегинице да не дозволе тријумф произвољности и нестручности над чашћу и храброшћу нас који смо се заклели да ћемо следити пут Хипократове заклетве и борити се за сваки људски живот као за свој. Од свега је важнија борба за нашу децу, једину праву будућност Србије и света.

Новембар 2021.

БОРИ СЕ ИЛИ БЕЖИ

У тренуцима када Светска здравствена организација изражава све већу „забринутост” због повећања броја оболелих у Европи од нечега што називамо нови корона вирус и све извесније наговештава други талас п(л) андемије, када се наши држављани стављају под надзор приликом повратка из иностранства у сопствену земљу, а да исти не важи за дипломатске представнике других земаља или чланове разноразних невладиних и сличних белосветских организација које мешетаре у нашој земљи, када власт потписује којекакве вашингтонске и европске споразуме продајући у бесцење делове државне територије и оно мало достојанства које нам је као народу остало, када иста та власт, без знања праве струке и промишљања најмудријих глава ове земље, безрезервно, не штедећи наше паре, стаје у ред за вакцину против корона вируса из програма COVAX, који финансира „доктор” Бил Мајкрософт Гејтс, када се и даље здравствени систем држи под огромним притиском, а са начелничких места смењују еминентни доктори (примери са Војномедицинске академије) и када се просветари и наша деца у школама једва носе са предвиђеним наставним програмом у постојећим околностима и када нам свакодневно са медија од, назови, Кризног штаба стижу злокобне информације, некад само као претпоставке неутемељене доказима (последња изјава: „...да је на испиту на једном факултету било сто студената и да, највероватније, има заражених.“ Шта је ту доказано?), када повремено поко-

ји цип одлети у ваздух и када је пребијање појединаца постало нормална појава, наду да ипак није све пропало и да се из овог, наметнутог нам лудила, можемо извући, даје нам све већи број људи из разних области друштвеног живота, који се јавно оглашава и протестује у одбрани смисла живота, у одбрани истине.

У том смислу, посебно бих истакао један проглас или петицију на светском нивоу која је управо усмерена против овог лудила (може се наћи на друштвеним мрежама), а за истину и правду и коју је досада потписало на хиљаде здравомислећих, не само здравствених радника, којима је доста лажи, обмана и понижавања.

Такође, пажњу ми је привукао и један неформални скуп обичних, породичних људи, на тремећи Немачке, Холандије и Белгије, који су изашли у најнормалнију шетњу без маски, да покажу како живот може и треба да тече нормално, да није грех руковати се или загрлити са рођаком, кумом, комшијом и да се сасвим слободно, без страха од вируса, може удисати ваздух пуним плућима.

Али, како разбити страх код свих оних који под притиском контролисаних медија трпе менталну тортуру свакодневно слушајући застрашивања и црне прогнозе „дежурних стручњака”? Ја мислим, само истином.

А истина је и научна чињеница да дуготрајни и константни психофизички притисци, стрес, страх, неизвесност или несигурност доводи до читавог низа поремећаја у организму било психичког, било органског порекла, да долази до имунокомпромитације (слабљења имунског система), па није чудо да нам после активног

деловања неког стресора (као што је наметнута пандемија), долази до тога да се све већи број особа јавља у ординације са погоршањима својих хроничних обољења или са први пут испољеним тегобама, иако су до тада били потпуно здрави.

Ако спустимо то на ниво физиологије, понављано или продужено стање страха или стреса тера организам да уђе у „симпатичко миметичко стање”, у „бори се или бежи” одговор, што повећава ниво хормона стреса- **кортизола**, а кортизол потискује имунски систем тако да ниво лимфоцита (подврста одбрамбених снага људског организма) опада и организам постаје осетљив на било који патоген- бактерију, вирус, гљивицу или слично.

Хормон стреса, кортизол, спада у групу глукокортикоида, стероидних хормона, које лучи кора надбубрежне жлезде. Ови хормони настају из холестерола и имају дејство на метаболизам глукозе, протеина и масти. Њихово лучење је регулисано преко система хипоталамус-хипофиза и адренотропног хормона-АСТН. Физиолошки стрес, психички или физички, за неколико минута повећава лучење АСТН, а самим тим се повећава и лучење хормона надбубрежне жлезде- кортизола.

Значи и физиологија нам каже да треба или да се боримо или да бежимо. Да бежимо немамо где, а свако ко жели да се у будућности назове људским бићем створеним по обличју Божијем, мора да се бори за истину, правду, част и достојанство како лично, тако и људског рода у целини.

Септембар 2020.

ШКОЛСКИ МАСКЕНБАЛ

„НА ЛИНИЈИ“ ИЛИ МАСКЕ ДО ДАСКЕ

Уместо осећања среће и поноса што нам деца крећу у нову школску годину и успињу се на лествици свог сазревања и образовања, над родитеље, али и просветне раднике, надвио се таман облак зебње и сумње шта ће се са децом догађати, да ли ће се заразити корона вирусом, да ли ће и сами бити заражени и да ли ће се школска година у целини спровести на устаљен, традиционалан начин или савременом методом „на линији”(online). Све то и не чуди, јер су нас надлежни, као и претходних месеци, поново излагали разним контрадикторним информацијама о стању епидемије, степену заражавања, да ли треба носити заштитне маске у школама или не, какве морају бити и то све по принципу данас трослојне, а сутра „пуј пике, не важи”, могу било које.

Министар просвете изјављује да је систем рада договорен и разјашњен „до у ситна цревца”, просветари тврде супротно, родитељима се намеће обавеза да својој деци свако јутро мере телесну температуру и процењују здравствено стање. Значи, поново надлежни скидају са себе одговорност и пребацују је на родитеље и просветне раднике. С медицинског аспекта, посебну пажњу привлаче изричита наредба да сви у школама морају носити заштитне маске, па и најмлађи ђаци, иако нема доказа да су маске сигурна заштита од ма ког вируса, као и неке тврдње како је вишечасовно ношење маски потпуно безопасно. Међутим, бројни стручни радови то демантују.

ИСКУСТВА ХИРУРГА

Испитивања на хирурзима, који су по природи посла носили заштитне маске, су показала да после само једног сата операције, ниво кисеоника у крви опада, а пулс се повећава, што би могло бити од клиничког значаја. Наиме, осим логичног смањења количине кисеоника, у крви долази до повећања угљендиоксида које наше тело избацује дисањем, али га маска задржава, те се он поново удише. У извештају се наводи случај здравог лекара који је, носећи маску, извео интервенцију над туберкулозним болесником и осетио гушење, узлупавање срца и дрхтање руку након 30 минута. Извршено је и мерење на још четворо анестетичара, пре и после двадесетоминутне интервенције, и вредности угљендиоксида су биле повишене, али без симптома. Повишене вредности угљендиоксида повезане су са његовим поновним удицањем, јер остаје „заглављен“ у масци. Аутори напомињу да такве вредности угљендиоксида доводе до сметњи у концентрацији, мишљењу и психомоторним радњама.

ОД ГЛАВОБОЉЕ ДО САМОЗАРАЖАВАЊА

Један свежи стручни рад из доба короне каже да ношење маски доводи до главобоља. Од 158 здравствених радника који су испитивани, 81% је развило нове главобоље узроковане ношењем заштитних маски. Чак 91,3% испитаника са претходном дијагнозом главобоље, сматрало је да им ношење маски погоршава проблем и смањује радне способности.

Такође, проблем дуготрајног ношења маски је и поновно удисање евентуалних честица вируса код људи који га имају. Од стране кризног штаба нам је речено да ко добије вирус „преко маске“ биће „мање болестан“, али није речено шта ће се десити са инфицираном особом која изнова, под маском, удише вирус који тело покушава да избаци. Логично би било да ће бити „више болесна“. Оно што је извесно, враћени вирус ће се задржавати на носној слузници, а показано је на анималном моделу, да неки корона вируси имају склоност да допру до централног нервнег система преко мирисног (олфакторног) нерва.

Значи, вишесатно ношење маски доводи до редукције нивоа кисеоника у крви и спречавање ослобађања угљендиоксида, што, по неким новијим радовима, доводи до повећања киселости крви, срчаног и дубрежног оптерећења, као и појачаног анаеробног метаболизма, а може погоршати и нека хронична стања. Такође, може доћи до појаве атеросклерозе и имуносупресије инхибицијом Т лимфоцита.

ШТА ЈЕ РЕШЕЊЕ?

У ситуацији када деца значајније не оболевају од онога што зовемо корона вирусом, а чине и само мали проценат преносилаца, једино исправно решење је да се родитељима и ученицима да слобода избора при ношењу маски, а да се много већа пажња посвети у кавим материјалним могућностима школе дочекују нову школски годину, имају ли адекватна учила, простране, добро

осветљене и проветрене учионице, уређене санитарне чворове, средства за дезинфекцију, али и довољно **задовољног** стручног кадра.

Септембар 2020.

Референце:

[https://doi.org/10.1016/s1130-1473\(08\)70235-5](https://doi.org/10.1016/s1130-1473(08)70235-5)

. <https://doi.org/10.1111/head.13811>

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/28278498/>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7130896/>

<https://pubs.acs.org/doi/10.1021/acchemneuro.0c00122>

. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32590322/>

БРИГО МОЈА, ПРЕЂИ НА ДРУГОГА

У ЧЕМУ САМ „ПОГРЕШИО“?

Веома сам забринут због тренутне ситуације. А можда, уствари, треба да се срашим, како пре неки дан у својеврсном медијском блицкригу рече наш врли и једини вођа. Упаде у наше куће и станове путем малих екрана и оштрим речима нам објасни да сви ми који другачије мислимо и говоримо, уствари, желимо да Србији буде тешко и да нас је баш брига за Србију, док се он својски бори да је сачува у ово турбулентно корона време.

Да, ваљда сам због тога забринут, јер ми је много требало да увидим да сам на погрешној страни, да не схватам да живимо у „златном добу“ иако срећем сиромашне, оне који живе на кредит, од милостиње, оне који као мађионичари растежу своје плате од првог до првог у месецу, да живим у земљи која је европски шампион у расту економије, која поштује све Уставом загарантоване слободе и сва људска права, у којој нема медијске блокаде, цензуре, нема лажи, нема преваре, нема застрашивања неистомишљеника...

НОЋНИ КЛУБ И КРИЗНИ ШТАБ

Забринут сам и због тога што све мање разумем шта нам препоручује тзв. Кризни штаб за борбу против пандемије, иако се, нешто мало, разумем у ту медицину. Забринут сам јер не могу да појмим немушти језик на конференцијама за медије појединих чланова тог штаба. По званичним извештајима, све нас је више заражених и

опет нам здравствене установе трпе огромне притиске, али зато треба да будемо поносни што нам се отварају неке *Галерије* (нажалост, не уметничке, већ за шопинг). Не схватам да не смем да одем на нечију свадбу, рођендан или сахрану, а у ноћни клуб, међу стотине других, смем. Па, срамото, што не идеш ту где можеш боље да се проведеш! Упркос корони, тамо ти не треба маска!?

БАКТЕРИЈЕ КОЛОНИЗУЈУ МАСКЕ

А, да и те маске. Више ми није јасно где и кад их носити, која маска нас штити, а која не, зашто је Светска здравствена организација у почетку пандемија давала препоруке да маске нису потребне, а касније да су неопходне, али, чекајте, ево директора канцеларије СЗО у Србији господина Марјана Ивануше у емисији *Инсајдер-Епидемија* *шајни* на Н1 телевизији који каже да се маске у почетку нису препоручивале јер их није било довољно на тржишту, чак ни за здравствене раднике, али када је привреда почела да их производи у довољној количини онда су постале неопходне!?

Не могу да разумем и тамо неке Швајцарце који су у Цириху послали у лабораторију на анализу заштитне маске узете од људи који су их носили на путовању, а онда се жале како су добијени резултати тестирања обесхрабрујући. Једанаест од двадесет тестираних маски садржало је више од 100 000 бактеријских колонија, од којих су три премашиле милион. На 14 маски се пронашла бактерија стафилокока, која може изазвати запаље-

ња плућа или менингитис, а на 15 калупа и гљивице. Ко вас тера да чачкате где не треба?(1)

КО ДИШЕ, МОЖЕ ДА „ЛИПШЕ“

Није ми јасно ни који ваздух смем безбедно да удишем. Да ли онај који је у Београду, али и појединим другим градовима у Србији, међу најзагађенијим на свету? Или онај који, како кажу најновија истраживања, у аеросолу може носити корону и до два сата?(„Политика“, 7. новембар 2020.године). Како се дошло до тог открића? Да ли су неким небулизаторима распршивали корону, па мерили колико ће дуго опстати на „чврстим честицама или малим течним капима насталим из дима, прашине, летећег пепела и кондензованих гасовитих супстанци које могу да се нађу у ваздуху”? Пошто магла или облаци представљају врсте аеросола, да ли то значи да ће у ове јесење дане када је магла честа појава, бити више и короне око нас? Или се ради о неком другом аеросолу?

МЕДИЦИНА КАО МЕРА МОРАЛА

Али, нешто ми је и јасно. Корен речи „медицина“ (индоевропско *мед*) значи средина, мера, а смисао тих речи везан је и за проналажење средства (мере) исцељења. Зар нам данас та мера није најпотребнија?

Медицина синтетизује знања бројних природних наука, али се од њих разликује по томе што она не оперише материјом, пољем или информацијом, већ човеком о којем се знање не ограничава на природне науке

него претпоставља моралну димензију. Морал је **основни код** људских односа, а кључ за дешифровање тог кода је - етика. Латинска реч *ethice* означава учење о моралу, тј. систем непротивуречних судова о темељима, смислу и улози морала. (И. Силујанова: „Православље и савремена медицина“)

Да ли треба да заборавимо на морал и етику и прихватимо чињеницу да се у медицинској теорији и пракси дешавају многе промене које могућност медицине мање везују за лечење, а више за управљање људским животом? „Морални убожјаци“ покушавају да од медицине направе религију, али без Бога, укидају нам право на здравље, а намећу обавезу на здравље. Морал се сматра људском слабошћу.

Да ли ће нам ова пандемија дати одговоре на нека питања, да ли ћемо успети да заштитимо изворна медицинска начела заснована на етици и моралу, да ли ћемо остати на ставовима да је људски живот јединствен, непоновљив и да ли ћемо остати у одбрани људског достојанства и смисла живота?

Новембар 2020.

УПУТНИЦЕ:

www.oltre.tv/test-mascherine-batteri-responsabili-meningiti-polmoniti/; www.ktipp.ch/artikel/artikeldetail/gesicht-smasken-sind-voll-von-bakterien-und-pilzen/).

НЕЛОГИЧНО, А ЛОГИЧНО

ЛОГИКА И МИ

Кажу да је логика филозофска дисциплина (наука) која се бави формом мишљења и правилима ваљаног (исправног, правилног) закључивања. Реч логика потиче из старогрчке речи *logos* која је имала више различитих значења, а односила се на језик, разум, ум, законе природе и њихово разумевање. Данас, када кажемо да у нечему има логике најчешће мислимо да нешто одговара нашем поимању ствари, нашој слици о томе како ствари функционишу. У том смислу је логично да реке теку низбрдо, а не узбрдо, да се мишићи после дуготрајног напора умарају или да се бензин у аутомобилу после неког времена вожње потроши. Логика је типична наука, а научни напор се и иначе састоји у томе да пронађемо неку теорему, правило или закон који важи за више различитих појава. Логика се бави и тиме који начин размишљања је оптималан у односу на циљеве науке, како да закључујемо, а да се не дешава да полазећи од нечег истинитог закључимо нешто неистинито. (1)

ЗАСНОВАНО НА ДОКАЗИМА

У сличном смислу је 1990. године актуелизован концепт медицине засноване на доказима, чији принципи датирају још из 16. века, а има за циљ да примењује најбоље доказе који су добијени путем научних метода и медицинских одлука. Настоји да процени снагу доказа о

ризицима и бенефитима третмана и дијагностичких поступака. Фокус на доказима има својих користи, али медицина заснована на доказима не успева да се на прави начин бави оним медицинским модалитетима који леже изван научне парадигме или за које се научна веродостојност креће од веома мале до непостојеће.(2)

ПУКОТИНЕ У НАРАТИВУ

Због чега све ово пишем?

Пратећи ову епидемиолошку ситуацију, сложићете се, не може се порећи да постоје бројне нелогичности од момента њеног настанка, развоја, тока, као и како је наши надлежни државни органи третирају. Такође, многе ствари које су нам наметнуте од стране режимске струке нису засноване на доказима. На пример, нема доказа да се вирус путем хране пренео на човека (чувени шишмиш са пијаце у Вухану). Чак се ових дана обелоданило и истраживање америчких научника које доводи под сумњу теорију да је пандемија уопште започела у Кини. Наиме, истраживачи Центра за контролу и превенцију болести (CDC) објавили су у часопису Клиничке инфективне болести студију по којој је ретроактивно показано да је 39 особа из три америчке савезне државе имало антитела на корона вирус две седмице пре него што је скренута пажња на њега у Кини. У студији је анализирано преко 7000 узорака крви из рутинских донација широм САД између 13. децембра 2019. и 17. јануара 2020. године од којих је 39 узорака садржало антитела и то у Калифорнији, Орегону и Вашингтону. Студија је пронашла

и антитела у 67 узорак сакупљених почетком јануара у Конектикету, Ајови, Род Ајленду и Висконсину пре широко распрострањених епидемија у тим државама.

Такође су студије у Француској, Шпанији или Бразилу пронашле доказе о корона вирусу пре званичне узбуке у Кини. У неким земљама су истраживачи пронашли корона вирус у отпадним водама сакупљеним недељама или месецима пре званичног почетка пандемије, као у Торину и Милану, или у Барселони четрдесетеак дана пре откривања првог локалног случаја. (3)

Не знамо да ли има таквих студија и у нашој окупираној Србији.

Да ли све ово говори да се за вирус на разним странама света знало и пре озваничења његовог присуства међу нама? Да ли постоје докази, или се вешто скривају, да је вирус генетски модификован или је „побегао” из неке лабораторије после намерног или случајног инцидента?

ТЕСТ ЗА СВЕСТ

Без великих медицинских доказа као златни стандард за тестирања на корона вирус наметнут је ПЦР тест. Неки истраживачи кажу да ПЦР тест може да покаже остатке мртвих вируса из неких ранијих инфекција што би могло да значи да је број заражених мањи него што се сматра, односно да има доста лажно позитивних резултата. (4). Све време је за овај тест упитан и број циклуса умножавања нуклеотида вируса док не постану довољно велики за идентификацију. Број циклуса потребан да

се дође до резултата који се може идентификовати назива се прагом (cycle threshold, CT value). Што је виши праг све је мања вероватноћа да ће се детектовати ишта значајно. Тако се, на пример, у Француској тестирало са прагом од 35 циклуса па су у односу на Немачку, где је праг 20-25 циклуса, имали и већи број наводно заражених. Када се ради тест на корону, добије се у писаном извештају резултат позитиван или негативан, али нема показатеља колико је вируса у узорку и колико он може бити активан. И особа која у себи има велику количину вируса и она код које су остали само делићи инфекције која је већ прошла имаће исти позитиван резултат.

Да ли ће нас маске заштити од толико ситног вируса који у сто милиона копија може стати на врх чиоде, а једна капљица пљувачке коју избацимо приликом кашљања може носити милијарде вирусних честица?

ПРОРИЦАЊЕ ПРОПАСТИ

Нелогичан је и сам корона вирус са својим степеном патогености- вируленцијом (лат.virulentus- пун отрова), брзином ширења, начинима преношења (капљично, издахнутим ваздухом, аеросолом), својим мултисистемским деловањем, широким дијапазоном тегоба које изазива или не изазива. По свим научно доказаним критеријумима и уз примену логичних противеписидемијских мера свака епидемија или пандемија има свој ток са растом броја заражених у одређеном временском периоду, достизањем врха таласа (популарни „пик”), платоом и затим падом у броју заражених и оболелих. А сада све

имамо у таласима и пиковима: други пик првог таласа, први пик другог таласа и да не комбинујем даље. Или пророчке изјаве о броју таласа и погоршања епидемиолошке ситуације.

ЗАБОРАВЉАЊЕ ДРУГИХ ПАЦИЈЕНАТА

Нелогично је и то што поред ове пандемије не постоје или су значајно занемарени пацијенти са другим обољењима. Нелогично је, такође, што нема плана за лечење болесних људи који немају корона вирус па се на листама чекања за разне прегледе налази 40 000 људи, а прегледа се свега неколико хиљада месечно.⁽⁵⁾ Знамо да смо једна од водећих земаља у Еврипи по броју оболелих од малигних, кардиоваскуларних или респираторних обољења. Знамо да нам је у претходним годинама умирало од малигнитета око 20 000 људи, или око 6 500 до 7000 људи од компликација респираторних органа изазваних аерозагађењем. У Србији преко 52 000 особа годишње умре од кардиоваскуларних болести или 144 особе дневно. Према подацима СЗО у свету од кардиоваскуларних болести умре 18 милиона људи или 49 000 особа дневно, Зар то није права пандемија!?(6)

СЛОМ ЗДРАВСТВЕНОГ СИСТЕМА

Да ли је логично да месецима цео здравствени систем трпи огромне притиске због броја заражених и хоспитализованих пацијената и да за све то време здравствени радници сате и дане проводе у скафандерима у борби за животе својих пацијената без адекватне сатисфакције,

адекватне замене на својим радним местима? Нама сви ти здравствени радници требају и када прође ова ситуација. Плашим се ко ће нас тада лечити. Знам, рећи ћете да је епидемиолошка ситуација тешка, да људи масовно оболевају, да морају у болнице. Али, да је по свим епидемиолошким принципима стратегија од старта била другачија, да се искључиво питала само права струка, а не политичари, ситуација не би била оваква.

ШТА ЈОШ НИЈЕ ЛОГИЧНО?

Изгледа ли логично да ни после више од 30 година испитивања званично немамо вакцину против HIV, да ни још дужа истраживања нису довела до вакцине за карциноме, а да се после само неколико месеци од почетка ове пандемије региструју прве вакцине против COVID?

На којој логици или на кавим правним и медицинским доказима се темеље најаве влада у неким земљама да ће се за грађане увести ковид пасоши као неопходна потврда да су вакцинисани или негативни на тестирању за слободно кретање, улазак у јавне установе, одлазак на посао или у школе? Наравно, само на логици тоталитарних друштава. Немојте мислити да ће то нас заобићи, да се то догађа тамо негде у у свету. Ко је прошле године могао да претпостави да ће се само неколико месеци касније све ово догађати или да ће се ових дана вакцинација спроводити и у Србији недовољно испитаним вакцинама.

Једно испитивање јавног мњења у нашој земљи показује да би ову нову вакцину примило око 46% становни-

штва, ни под којим условима то не би урадило око 31%. Уочљиво је, такође, веће поверење у вакцину присталица режима, а да су највећи противници ове вакцине они који подржавају опозицију и то ону која је бојкотовала изборе у јуну месецу.(7)

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Мислим да нам сада не требају поделе и око ових догађаја, да их не смео гледати приземно, јер је сада у игри наша будућност и наш опстанак као људи. Треба да се саберемо, да схватимо и видимо ширу слику, да уклонимо ову димну завесу звану пандемија корона вируса и кажемо одсудно **не** тоталитаризму који нам се намеће. Али да би то постигли требаће нам благослов Божији, а једино га можемо стећи ако се потрудимо да останем људи. И то бољи. Сви заједно и свако појединачно.

Децембар 2020.

УПУТНИЦЕ:

- 1.<http://kif.filozofijainfo.com/pojam-logike/>
- 2.<http://mediscopia.com/medicina-zasnovana-na-nauci-ili-medicina-zasnovana-na-dokazima>
- 3.<https://www.bbc.com/serbian/lat/svet-55202380>
- 4.<https://www.bbc.com/serbian/lat/svet-54044330>
- 5.<http://rs.n1info.com/Vesti/a677656/Urednik-Nova.rs-Bez-plana-za-ne-kovid-bolesnike-na-listama-cekanja-40.000-njih.html>
- 6.http://www.rtv.rs/sr_lat/zivot/zdravlje/od-bolesti-srca-u-srbiji-svakog-dana-umru-144-osobe_1051777.html
- 7.<https://demostat.rs/sr/vesti/istrazivanja/vecina-bi-se-vakcinisala-ako-preporuce-lekari-i-strucnjaci/1044>

И ЗАКОН ЈЕ НА СТРАНИ НАШЕ ДЕЦЕ

ПРЕД НОВОМ СЕГРЕГАЦИЈОМ

У тренуцима писања овог текста, налазимо се пред почетком још једне „ковид школске године” у коју се поново улази са великом неизвесношћу како ће се настава одвијати, по ком систему ће деца ићи у школу, да ли ће као и и претходне школске године више времена седети својим кућама и образовати се путем разних апликација савремене технологије. Додатно оптерећење родитељима и просветним радницима, који су и сами, у већини случајева, родитељи, представљају најаве режимске струке да се деца морају вакцинисати, и то недовољно испитаним ковид вакцинама, да само вакцинисана деца треба да иду у школу, а да невакцинисана деца седе код куће и прате on line наставу. Да ли је ово позив на **сегрегацију** која се коси са основним људским правима и слободама, а представља раздвајање људи на основу различитости (вакцинисан/невакцинисан)? У том светлу је у јуну месецу и одобрена вакцинација деце од 12. године Фајзеровом вакцином иако су клиничке студије још увек у току.

ДА ЛИ СУ ДЕЦА ИЗВОРИ ЗАРАЗЕ

Бројни научноистраживачки радови указују да деца болест прођу са лакоом клиничком сликом, без компликација (као и бројне друге прехладе узроковане различитим вирусима), не представљају векторе за пренос инфекције на старије, да у школама у којима се настава то-

ком пандемије одвијала без затварања (нпр. у Шведској), уз спровођење противеидемијских мера, није долазило до заражавања наставног или помоћног особља тих школа (о томе је писано раније), па стога зачуђујуће делују захтеви за вакцинацијом наше деце. Ствара се једна непријатна атмосфера у којој децу треба третирати као резервоаре заразе која се под хитно морају вакцинисати, а школе као будућа највећа жаришта. За то време се, током целог лета, у Србији одржавају различите манифестације, од Егзита до Сабора трубача у Гучи, концерти разних естрадних звезда са бројном публиком и то нису била окупљања великог ризика. Али, школе и наша деца јесу ризик за распламсавање пандемије.

Међутим, поред научних чињеница из претходно поменутих стручних радова који указују да децу не треба вакцинисати и закон је на страни наше деце. Наиме, Закон о правима пацијената Републике Србије јасно дефинише која су наша или права наше деце као пацијента.(1)

ПРАВО НА ДОСТУПНОСТ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ И ОСТАЛА НАША ПРАВА

Закон о правима пацијената у делу *Право на доступност здравствене заштите* јасно дефинише у члану 6 став 2 да „у поступку остваривања здравствене заштите, пацијент има право на једнак приступ здравственој служби, без дискриминације у односу на финансијске могућности, место становања, врсту обољења, време при-

ступа здравственој служби или у односу на неку другу различитост која може да буде узрок дискриминације”.

Ово напомињем из разлога што у средствима јавног информисања чујемо одређене „стручњаке” који предлажу да невакцинисани против КОВИДА 19 у случају хоспитализације због заразе треба да плаћају лечење што представља типичан пример дискриминације.

А ево и даље:

Право на информације

Члан 7.став 1

Пацијент има право на све врсте **информација** о стању свога здравља, здравственој служби и начину како је користи, као и на све информације које су на основу научних истраживања и технолошких иновација доступне.

Право на безбедност пацијента

Члан 10.став 1

Пацијент има право на **безбедност** у остваривању здравствене заштите, у складу са савременим достигнућима здравствене струке и науке, с циљем постизања најповољнијег исхода лечења и смањења ризика за настанак нежељених последица по здравље пацијента, на најмању могућу меру.

Право на обавештење

Члан 11. став 1

Пацијент има право да од надлежног здравственог радника благовремено добије **обавештење**, које му је потребно како би донео одлуку да пристане или не приста-не на предложену медицинску меру.

Право на слободан избор

Члан 12.

Пацијент има право на слободан избор доктора медицине, односно доктора стоматологије, здравствене установе, као и **слободан избор предложених медицин-ских мера**, у складу са законом којим се уређује област здравствене заштите и законом којим се уређује област здравственог осигурања.

Право на приватност и поверљивост

Члан 14.

Пацијент има право на **поверљивост** свих личних информација, које је саопштио надлежном здравственом раднику, односно здравственом сараднику, укључујући и оне које се односе на стање његовог здравља и потенцијалне дијагностичке и терапијске процедуре, као и право на заштиту своје приватности током спровођења дијагностичких испитивања и лечења у целини.

Забрањено је да надлежни здравствени радник, односно здравствени сарадник, саопшти другим лицима личне информације из става 1. овог члана.

Овде је важно напоменути: вакцинација је медицинска процедура и као таква такође подлеже поверљивости, али евентуалним одвајањем деце која су вакцинисана и могу да похађају школу та поверљивост се крши. Надаље, сазнање да одређена деца нису вакцинисана може се злоупотреби не само ради условљавања школских активности, већ и свих других активности детета у друштву у коме живи.

Право на пристанак

Члан 15.

Пацијент има право да **слободно одлучује** о свему што се тиче његовог живота и здравља, осим у случајевима када то директно угрожава живот и здравље других лица. Научне чињенице показују да наша деца не угрожавају здравље других током ове пандемије.

Без пристанка пацијента не сме се, по правилу, над њим предузети никаква медицинска мера.

Члан 16. став 3

Пацијента **не обавезује** пристанак коме није претходило **потребно обавештење** у складу са чланом 11. овог закона, а надлежни здравствени радник који предузима медицинску меру, у том случају сноси ризик за штетне последице.

Члан 17.став 1

Пацијент, који је способан за расуђивање, има право да **предложеној медицинској мери одбије**, чак и у случају када се њоме спасава или одржава његов живот.

ШТА МОРАМО ЗНАТИ

Из овог закона јасно призилази да за једну од медицинских процедура каква је вакцинација наше деце недовољно испитаним ковид вакцинама, можемо безусловно тражити да нам изабрани доктор објасни све о вакцини којом би наше дете било вакцинисано, ако он то није у могућности да нас упутује на оне који то могу, па тек на основу тога да одлучимо да ли ће се наше дете вакцинисати или не. Значи, морамо тачно знати о којој врсти вакцине се ради, који је произвођач, датум доношења решења о одобрењу за употребу вакцине у Агенцији за лекове и медицинска средства. Надаље, треба да будемо упознати са саставом вакцина на основу оверене изјаве произвођача којом пред законом гарантује да се у вакцинама налази само оно што је наведено у упутству о вакцинама, са безбедносним профилем вакцине, контраиндикацијама за вакцинацију и свим нежељеним дејствима наведених вакцина, колико дуго траје имунитет након примљене ковид вакцине. Имамо право да тражимо да се све аргументује одговарајућим референцама.

КАКО СЕ КВАЛИТЕТ ВАКЦИНА КОНТРОЛИШЕ

Исто тако, врло је битно знати да ли су ковид вакцине, као и конкретне серије вакцина којом би се вакцинисало наше дете, прошле контролу референтне домаће установе задужене за квалитет вакцина. Или је, можда, контрола подразумевала само прегледање пропратне документације произвођача вакцина без узорака за њихово тестирање у нашим лабораторијама. Да ли произвођач гарантује да ће вакцина заштитити нашу децу од болести против које се вакцинише и да ли ће она бити дугорочна? Ко је одговоран ако се после вакцинације дете ипак разболи?

Такође, потребно је знати који адјуванси су у састави вакцина, да ли и у којим случајевима може доћи до аберантног аутоимуног одговора на адјувансе (тзв. ASIA синдром) и развоја аутоимуног обољења. Да ли се у саставу вакцине налазе материје које су законом категорисане као опасне, тератогене, канцерогене и слично? Да ли у њима има антибиотика или хормона и да ли су произведене на ћелијским линијама абортираних ткива фетуса?

ПИТАЊА, ПИТАЊА, ПИТАЊА

Да ли постоје алтернативне и допунске терапије којим се спречава, умањује или ублажава појава заразне болести и које су то мере? Да ли тек вакцинисана деца против ковида могу бити носиоци те болести и колико дуго? Могу ли заразити другу децу? Посто-

је ли научне студије о томе? Постоје ли одређене генетске предиспозиције због којих поједину децу не треба вакцинисати, јер могу добити неку аутоимуноу болест? Можемо тражити да нам се писаним путем потврдити да наше дете не спада у ту групу пацијената. Тражити обавештење на који начин и кроз које анализе се потврђују сумње на нежењене ефекте вакцине. Које институције или појединци пред законом гарантују високи стандард квалитета наведених вакцина, као и дуго-рочну ефикасност и сигурност ковид вакцина?

КО НАМ ГАРАНТУЈЕ?

Такође, треба да нам се објасни да ли и на основу чега се одређује и одлучује о односу користи и ризика вакцинације за дете. Да ли ће дете бити детаљно прегледано пре вакцинације и које се све анализе и прегледи обављају пре вакцинације? Да ли лекар својим потписом гарантује да је одстранио сваку потенцијалну здравствену препреку која би довела до реакције или нежељеног дејства на вакцину? Да ли је наше дете преосетљиво на неке од састојака вакцине? И да ли наше дете може имати нежељену реакцију која није наведена у упутству произвођача? Како знамо да вакцина неће изазвати нарушавање здравља нашег детета у будућности?

Да ли лекар који предлаже вакцину лично можете гарантовати да дете неће имати нежељену реакцију на вакцину? Ако не, ко може?

ОВАКВА ВАКЦИНА НЕ СМЕ БИТИ ОБАВЕЗНА

Добијањем свих ових информација желимо да се уверимо да је вакцинација у најбољем интересу наше деце, отклонимо све потенцијалне ризике и нежељене ефекте сведемо на најмању могућу меру.

Ковид вакцине нису и не могу бити обавезујуће, а добровољност и информисана сагласност пацијената за вакцинацију мора бити једно од начела хуманистичког приступа у медицини, поготово у случају ако се ради о недовољно испитаним експерименталним вакцинама. Вакцинација или било која друга медицинска процедура не може бити средство принуде или дискриминације. Само медицина заснована на чврстим, научним доказима може гарантовати успешну борбу против ове пошаст савременог доба.

Август 2021.

УПУТНИЦЕ:

<http://www.pravno-informacioni-sistem.rs/SlGlasnikPortal/eli/rep/sgrs/skupstina/zakon/2013/45/2/reg>

PRIMUM NON NOCERE (ПРИМАРНО НЕ НАШКОДИТИ) ИЛИ ИСТИНА О ИВЕРМЕКТИНУ

ПОСЛЕДИЦЕ КОРОНА – ТРОВАЊА

Према званичним статистикама пандемија корона-вируса довела је до тога да је преко 240 милиона људи на свим континентима било заражено, а више од 4,9 милиона људи умрло у целом свету. Губици бројних живота, велики број хоспитализованих болесника са различитим формама клиничке слике, продужени морбидитет након опоравка од КОВИД-19 (тзв. постковид синдром), огромни болнички трошкови, преоптерећени здравствени системи, исцрпљени здравствени радници, врло често погрешно постављени протоколи лечења условили су да се крене са клиничким испитивањима разних лекова који би требало да доведу до бољег лечења ковид пацијената и до њиховог лакшег опоравка.

УДАР НА ЕКОНОМИЈУ

Осим тога, рецесија у којој се налази глобална економија са великим губицима радних места, отпуштање радника широм света, ограничење кретања становништва, изолације, карантини, покушаји превентивног и интервентног начина заустављања ширења заразе мерама јавног здравља као што су маскирање, физичко дистанцирање, самоизолација и хигијена, или у новије време вакцинама и ковид пасошима само су додатно утицали на ограничавање људских права и слобода, а нису до-

водили до заустављања пандемије и боље заштите људи од корона тровања.

ЛЕКА ИМА

У таквим условима рађене су бројне клиничке студије које су показале да постоје и веома ефикасни фармацеутски препарати са антивирусним својствима, који се могу примењивати за хитно лечење или служе као хемопревенција за КОВИД- 19.

Један такав лек је Ивермектин, који је показао широк спектар антипаразитских, антибактеријских и анти-вирусних својстава против многих РНК вируса.

У клиничкој студији која је током 2020. године спроведена на Медицинском факултету и Универзитетској болници у Лагосу у Нигерији Ивермектин је опсежно коришћен код хоспитализованих КОВИД пацијената. Показано је да постоји неколико механизма помоћу којих Ивермектин може инхибирати САРС КоВ-2 код пацијената са КОВИД- 19 укључујући инхибицију РНА-зависне РНК полимеразе која се користи за репликацију вируса, укидање импортина-а/б1 хетеродимерног нуклеарног транспорта САРС-КоВ-2 из цитосола у језгро и инхибиција преношења вирусне мРНК и вирусног протеина.

БУДИМО КОНЦЕНТРИСАНИ

У још једној симулацији, заснованој на хуманој фармакокинезици различитих потенцијалних антивирусних САРС- КоВ-2 лекова Ивермектин је био један од лекова који имају десет пута веће концентрације од других лекова и до 50% већу ефективну концентрацију (EC50). Ивермектин има дуг полуживот од 81 до 91 часова и високо је липофилан са великим волуменом дистрибуције, што указује на преференцијалну акумулацију у плућном и другим ткивима. Фармакодинамички, зависно од дозе, инвермектин инхибира ослобађање запаљенских цитокина (интерлеукина) и омогућава побољшано преживљавање.

Постоји више фармакодинамичких и фармакокинетичких показатеља који указују на потенцијалну корисност и ефикасност ивермектина у КОВИД- 19. Стога је у овој студији тестирана хипотеза да ће Ивермектин клинички испољити терапеутски повољан ефекат код пацијената са благом до умерено тешком клиничком сликом у рандомизираним двоструко слепом контролисаном клиничком испитивању на нигеријским пацијентима са КОВИД- 19 потврђеним ПЦР тестом.

УЗОРНО ИСТРАЖИВАЊЕ

Шездесет и два пацијента су рандомизирани у три групе третмана: а) Ивермектин режим од 6 мг на сваких 84 сата два пута седмично, б) ИВ режим од 12 мг на сваких 84 сата током 2 седмице и ц) контрола- Лопинавир/ Ритонавир (антивирусни лекови) свакодневно током две

седмице плус плацебо. За све групе је важила стандардна нега. Лопинавир/Ритонавир је био део стандардне терапије у Универзитетској болници у Лагосу пре почетка испитивања. Сматрало се да је неетично не користити неки облик лечења контролном групом. Међутим, пацијентима у контролној групи додатно је даван сличан плацебо, како би се задржало прикривање.

У контролисаној студији Ивермектин је показао према дозама давања значајан клинички и временски ефекат лечења, убрзавао је побољшање клиничке слике пацијената и самим тим убрзавао је њихов опоравак. Режим од 12 мг ИВ даван два пута седмично показао је супериорну ефикасност у односу на дозе од 6 мг. Ивермектин је, такође, имао тенденцију повећања парцијалног притиска кисеоника (sPO₂) и тромбоцита код пацијената у поређењу са контролном групом. Запаљенски маркери као седиментација, С- реактивни протеин (CRP) као и D- димер су значајно смањени у групама које су добијале Ивермектин, што указује на антитромботичке и цитокинске редукационе ефекте.

На основи свега изведен је закључак да би требало размотрити примену Ивермектина у клиничком лечењу САРС КоВ-2, а може се користити и у профилакси на подручјима високог ризика.(1)

ДЕЛОВАЛО ЈЕ ТАМО: А КОД НАС?

Постоје и друге клиничке студије које показују ефикасност Ивермектина код КОВИД пацијената, а познат је и пример Индије која је у Утар Прадешу, једној од својих држава са преко 240 милиона становника и високом трансмисијом вируса, у оквиру „Модела контроле вируса у Утар Прадешу” применом Ивермектина и Хидроксихлорокина подигла стопу опоравка од КОВИД 19 до 98,7%. Ивермектин је даван у у раној фази и превентивно у свим породичним контактима.(2)

Зашто овакав вид лечења не примени и држава Србија са много мањом популацијом, него се хоспитализовани пацијенти лече по наметнутим протоколима, па ко преживи причаће, или се упорно намећу генетски модификовани производи тзв. вакцине које су још увек у експерименталној фази? Или зашто, како се режим хвали, држава набавља прескупе лекове за КОВИД чија цена по дози износи и до 5000 долара и нису потпуно ефикасни (по мишљењу чак и режимске струке)(3), а у Србији се Ивермектин може набавити по вишеструко нижој цени? И што је најважније, нема или су врло ретки нежељени ефекти. Значи, не можемо нашкодити пацијенту- Primum non nocere, што је први и најважнији медицински постулат.

Октобар 2021.

УПУТНИЦЕ

www.academic.oup.com/qjmed/advance-article/doi/10.1093/qjmed/hcab035/6143037
<https://srbin.info/svet/u-indiji-pobedili-koronu-bez-vaccine-kombinuju-ova-dva-leka/>
<https://www.danas.rs/vesti/drustvo/u-srbiju-stigao-kontingent-skupih-lekova-protiv-korona-virusa/>

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ: ИЗВЕШТАЈИ ИЗ ГЛОБАЛНОГ ГУЛАГА

МАСКЕ У ШКОЛАМА: ПСИХОЛОШКЕ ПОСЛЕДИЦЕ

СОЦИЈАЛНА ДИСТАНЦА КАО ЗАПОВЕСТ

Борба против корона вируса покреће све чудније видове званичне антипандемијске пропаганде, који не-престано (пре)наглашавају „социјалну дистанцу“, а на-длежни препоручују да будемо што даље од вољених, да их не бисмо заразили.(1)

Ђаци треба да крену у школу са маскама на лицима, а маскирани морају да буду и просветари.

Ипак, психолошке последице ношења маски нису мале. Поготово за децу и младе.

ОБЕЗЛИЧАВАЊЕ

Клинички психолог Софија Тривунац, која је чети-ри деценије имала праксу на Западу (докторирала је у САД) указује на озбиљност тих последица у интервјуу „Печату“(14. август 2020). Истичући малу корист од ма-ски (не рачунајући ту озбиљне медицинске маске, које углавном нису доступне обичном човеку) у заштити од болести, она каже:“Ово је директни акт подређивања и учења и деце да се подређују, да немају комуникацију, да немају лице. А кад се беба роди па док не проговори,

она, као и примати, има потребу за том основном сликом лица – осмехом и очима, а сад нам већ најављују и наочаре. Значи, „укидају“ нам очи и уста као два највећа комуникациона канала која има човек према човеку и човек према животињама. Одједном смо дошли у ситуацију да тај који не носи маску бива означен као преносник заразе или неко ко је дунција, неко ко се опије./.../ Нећу да патологија компулсивно – опсесивних особа постане владајућа и да ова корона за нас постане нормалност“.

Наравно, против пандемије се треба борити. Али, та борба не сме да занемари психичке последице ванредног стања. Софија Тривунац истиче: „Ако људски организам посматрамо као пријемник који је у дужем временском периоду оптерећен, или „нечист“, или блокиран, његов имунитет је озбиљно ослабљен и није у стању да енергетски „свари“ све те страхове. Један од великих генератора страха је неизвесност којој смо, такође, изложени у дугом временском периоду, а све нас то води најпре у менталне поремећаје а онда и физичку болест. Јер кад оболи мозак који управља нашом психом и нашим телом, постепено оболевају и други наши органи и исходи су махом тешки и крајње опасни“.

Маскирање и ђаке и просветне раднике уводи у изокренути свет, свет „Алисе иза огледала“, у коме неће бити ни правог образовања, ни насушне социјализације. Али, највећи удар је извршен на суштину међуљудских односа – љубав.

ТАЈНА ЉУБАВИ КАО ОСНОВА ЉУДСКОСТИ

У својој књизи „Хвалоспеси смислу“, књижевник Дупко Јевтовић пише: “У једном породицишту, две близнакиње, рођене пре времена, биле су смештене у одвојеним инкубаторима, како прописи налажу. Једној од њих је живот био угрожен. Дежурна медицинска сестра их је ставила у исти инкубатор и када их је после извесног времена обишла, схватила је да се догодило чудо:затекла их је загрљене! Јача сестра близнакиња загрлила је слабију, којој се од тог момента стање нагло мења на боље! Као да је добила вољу за живот, која јој је недостајала, слабија сестра је почела уједначено да дише, срце јој је куцало у ритму срца сестре чија ју је љубав оснажила. Прецизни апарати су све регистровали.

Колегиница ми је и одштампала чланак који се завршавао фотографијом спасоносног загрљаја.

“Када је Кири” писало је “осетила да је у близини своје сестре и да се њена сестра бори за живот, загрлила је своју малу сестрицу како би јој пружила подршку у тој борби. Од тог тренутка, Бријела је почела нормално да дише, откуцаји срца су дошли у нормалу и њено здравље је почело да се стабилизује. Лекари су одлучили да држе заједно бебе, јер кад су заједно одржавале су једна другу у животу.”

Ово је, могло би се рећи, научни доказ о лековитости љубави. Јер срце је осетљивије од било ког апарата. Осећање љубави штити боље од заштитног стакла и прожима дубље од каблова и цевчица. Импулсом вечности

покреће крвоток и топлотом загрљаја ослобађа наду из оклопа смрзнуте равнодушности, тог круга смрти.“

Дакле, борећи се против физичке болести, не смемо оболети ментално и социјално. Здравље је психофизичка свеукупност и целовитост, а не једнодимензионално одсуство физичке болести. О томе нарочито морамо водити рачуна кад су наша деца у питању. Она су будућност, зар не?

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

УПУТНИЦЕ:

1. <https://srbin.info/politika/novi-spot-ministarstva-zdravlja-i-vlade-svestenik-ilic-jezivo-sektaski/?lang=lat>

КАКО СЕ СВЕТ ПРЕТВАРА У ЛОГОР: ПОДСЕЋАЊА АЛЕКСАНДРА СОЛЖЕЊИЦИНА

ШТА СЕ ДЕШАВА У АУСТРАЛИЈИ

Пише ми један пријатељ, Србин из Аустралије: “Тренутно смо закључани, имамо право на кретање до пет километара - то подразумева продавнице са храном и паркове за шетњу и увече од 21:00 има полицијски час. Дозвољено је да се иде код доктора, ко ради мора да има дозволу за рад и, најважније, ко хоће може да иде да се вакцинише без проблема. Ето то су нека права која имамо.

Овде одмах затварају чим се појави неки случај тако да смо се већ навикли на ово, пошто ово траје од прошле године са малим прекидима.

Колико видим и чујем од нашег народа да је у Сиднеју, односно држави Новом Јужном Велсу, много горе. Тамо имају дневно шесто и нешто случајева, неке општине су затворене као логори и чак негде је и војска на улицама. Сад колико је све то као што они праве слику не знам, али опет никако није нормална ситуација.

У суштини, овде је тренутно велика пропаганда и притисак око вакцинације; о томе брује сваки дан и нон стоп зуји та насилна пропаганда, уосталом као и свуда у свету.“

На први поглед, све изгледа бајно и сјајно: рекламира се вакцина као панацеја – заврнеш рукав, и чаробна течност ти улази у тело. (1)

За дечицу, пред он лајн школу, цртић у име Великог Бога Вакцине. (2)

Али, за непослушне се, изгледа, спремају и концлогори.

Премијерка аустралијске области Квинсленд, са своје стране, најавила је да је почела наменска изградња регионалног карантинског објекта на аеродрому у близини Тувумбе. До краја године ће све бити окончано, и биће места за хиљаду пацијената (да ли добровољних или ПОЛИЦИЈСКИ „одобровољених“, остаје да се види).(3)

А онај пријатељ ми је послао слике дечијих справа и љуљашки које су, у парковима, оковане, да деца не би могла да их користе: covid 19 rules! Сам је све то фотографисао.

Шта се збива са човечанством?

Зар се на тај начин води борба против вируса?

Зато се у Аустралији уводи нешто што личи на ратно стање и зар се тенком иде на вирусе?

РЕЧ ЈЕДНОГ СВЕШТЕНИКА

Свештеник Бранислав Јелић, који упорно настоји да нас упозори на све „чудноватости“ коронократије, истиче: „Данас се на планети земљи дешавају невероватне, и нормалним људима незамисливе ствари, а то је да се на планетарном нивоу лаж проглашава за истину, а истина за лаж, и да се људима не дозвољава ни да нормално мисле, нити да нормално живе! Наметнуту социопатолошку болештину називају „ново нормално“, и скоро све владе света се утркују са доношењем што ненормални-

јих мера и правила, које треба да нас заштите од нечега, што они називају „вирусом“, а што је било одавно планирано!“⁽⁴⁾

Одатле кључно питање – како они знају шта ће се дешавати и колико ће људи да се разболи? Свештеник Јелић је немилосрдан у својим дијагнозама: „Поставља се логично питање ко је тај који може да планира „вирус“, осим онај који њиме и руководи, и због чега бисмо ми веровали онима који то раде да они хоће да нас заштите?! Зашто би нас нападали, да би нас после штитили?! Јасно је, потпуно, да је у питању напад који пролази кроз одређене фазе, и да је свака фаза убитачнија од претходне! Чим је почео да ради „вирус“ било је јасно да ћемо имати „вакцине“, и да ће бити притисака да се оне прихвате! Ко у то не верује, нека прочита мој текст из прошле године **„Ковидна замка и обмана као силовање нације и пут у самоуништење“**! Једноставно, кад знаш са киме имаш посла, знаш и шта можеш да очекујеш од њега! Поучени Светим Писмом, а и српском народном поезијом, ми смо знали са киме имамо посла чим смо видели „мере“ које се предузимају ради „заштите“! У питању је апсолутна деструкција и насиље, а мудри владица Петар Други Петровић Његош каже: „Коме закон лежи у топузу, трагови му смрде нечовјештвом“!⁽⁴⁾

Зато се иде тенком против вируса.

ВАКЦИНАЛНА ИДОЛАТРИЈА

Са свих страна се чују вести да вакцине могу имати тешке последице. Ипак, оне се и даље пропaгирају, без задршке. Јелић истиче: „И тако, од „ковида“, стигли смо до „вакцина“, и то експресно. Видели смо брзо да нам оне доносе смртност већу од „ковида“, да се људи масовно разбољевају после „вакцинације“ и „ревакцинације“, али, такође, и да се то скрива и занемарује, и да расте притисак да се то безумље и злочин продуже! Вероватно да нема никога ко не зна некога, или није чуо за некога да се разболео или умро после „вакцине“! Међутим, продане душе нас уверавају и даље да је то много добро, итд. Јасно је да се ради о једној лажној, квазимедицинској, а у суштини сатанистичкој идеологији уништавања појединаца и заједница, раздијању свега, да би се од крхотина начинили нови обрасци и матрице по замисли сатанизованих умова, твораца тзв. „великог ресета“.“ (4)

Уместо да вакцине буду средство лечења, оне су постале „богови нове нормалности“. Свештеник Бранислав неам илузија: „Главни раздијач друштва у овом моменту јесте „вакцина“! Она је уздигнута на степен божанства, и од људи се тражи да јој се клањају милом или силом! Људи се уцењују са послом и грађанским правима и слободама, да се у њихово тело ушприца нешто од чега су чули да је њихов комшија, брат, пријатељ или рођак умро, или се разболео! Нека сви пострадамо до једнога од руку убица и насилника, али ми са тим злом не треба да сарађујемо ни на који начин, нити да га прихватамо по било коју цену! Ствари су отишле предалеко, али није

касно да се тргнемо и сачувамо образ и душе! Нажалост, многа тела су већ упропашћена!“ (4)

Али како смо дошли до свега овога?

Тако што смо се одрекли Христа, једине Слободе човека и човечанства.

И пред нама се отворио пут у нове Аушвице и ГУЛАГЕ, а све у име медицине.

О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ?

Оставши без Христа, свет заиста постаје нови концентрациони логор. О томе је, на време, говорио велики руски сведок Истине, бивши логораш под Стаљином, нобеловац Александар Солжењицин.

Отац Серафим Роуз нас подсећа: “Без горчине, Александар Солжењицин пише о својој прошлости у логору и о осталим искушењима: он је из њих изашао као победник, јер је у њему изникла вера. Он се убедио, да безбожје уопште није некаква искључиво руска одлика; напротив, то је заједничко стање душе као такве. Само ако дође мисао да је атеизам истина, да Бога нема, тог тренутка – по Достојевском – све постаје дозвољено: било који експеримент са било чиме, било који нови посао, нови поглед, нови друштвени систем.

Александар Солжењицин нам показује, да би се утврдило безбожје и подигла идеја о искорењивању сваке религије (на чему се и држи идеологија комунизма) да је то стање друштва без конц-логора неоствариво.“ (5)

Када се људи на силу „усређују“, они престају да буду слободна бића и постају логорашки бројеви.

То се дешава и дешаваће се. Гледамо како нас у таквак систем уводе. Да би нам, наравно, „било боље“. Да бисмо били „здрави“.

ХАРВАРДСКО УПОЗОРЕЊЕ

Сад већ далеке 1976. године Солжењинцин је говорио на Харварду, и најавио пропаст Запада који је, као и Совјетски Савез својевремено, кренуо путем безбожја. Прота Андреј Ткачов указује на Солжењициново схватање у том часу (који је и наш час, не заборавимо): „Он говори о антропоцентризму, о томе како је у центар света смештен човек, уместо изгнаног Бога. То и јесте дефиниција хуманизма. Нека је, каже Солжењинцин, Средњи век и био суров век, пун потешкоћа. Али свест, коју је изродио хуманизам «не признаје да човек има виши циљ од овоземаљског благостања. Такво размишљање је у темељ западне цивилизације уградило опасну тежњу ка обожавању човека и култу материјалних потреба». Све што је духовно остало је ван те формуле. «Тада су и биле остављене рупе, кроз које данас слободно пролази зло». Гола слобода не решава проблеме човечанства, већ само ствара нове. Солжењинцин је имао храбрости да подсети да се идеја слободе родила у хришћанском, а не у неком другом друштву. И та идеја подразумева, пре свега, одговорност, а не попустљивост. Није било појмљиво, не само пре двеста година, него пре педесет, да «човек може добити необуздану слободу, просто за задовољење својих страсти». Али од тада је Запад успешно са себе збацио бремене одговорности и никаква научна достигнућа и

напредак неће моћи да искупе «то морално ништавило, у које је упао 20. век, а што нико није могао да претпостави да ће се збити, посматрајући свет из 19. века».(6)

Јасно је: безбожничко друштво мора пасти у ропство, у оне страхоте чији почетак сада гледамо широм света, па и у Аустралији: јер, како је говорио Николај Берђајев, ако људи нису хтели да буду слободна браћа у Христу, постаће робови у антихристу.

Зато је Христос и даље једина нада човека и света, а покајање као свецела обнова ума и срца пут спасења и за људе и за планету. Имајмо то на уму!

Упутнице (31.8.2021. године):

1. https://www.youtube.com/watch?v=qplyM9CvSKA&ab_channel=9NewsAustralia

2. https://www.youtube.com/watch?v=3iqDEWRStyk&ab_channel=NoahLindquist

3. <https://www.youtube.com/watch?v=IlK7APJAdvw>

4. <https://stanjestvari.com/2021/08/28/vakcinacija-idolopoklonstvo/>

5. <https://priateljboziji.com/%D0%B7%D0%B0%D1%88%D1%82%D0%BE-%D1%85%D1%80%D0%B8%D1%88%D1%9B%D0%B0%D0%BD%D0%B8-%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%B4%D0%B0%D1%98%D1%83/>

6. <https://srpska.pravoslavie.ru/99244.html>

СРБИ ИЗ ДИЈАСПОРЕ У ДОБА КОРОНОКРАТИЈЕ/ ИЗАБРАНА МЕСТА ИЗ ПРЕПИСКЕ С ПРИЈАТЕЉИМА

КАКО СЕ ОДЛАЗИЛО ИЗ ТИТОТОПИЈЕ

Одавно сам у контакту са поједином нашем браћом и сестрама из дијаспоре, и живо се занимам (колико могу, наравно) за њихову судбину. А она није нимало лака. Напротив.

Мој пријатељ Нешо Ђурчић, који је године провео у Француској на „привременом раду“, аутор потресне аутобиографске књиге „Човек је оно што прећути“, описује како су живели српски мученици који су, трбухом за крухом, одлазили из *срећне* Титотопије у земљу Лујева и Лувра, Наполеона и Виктора Игоа: „Да би уштедели што више новца, наши људи нису бирали начин. Нарочито они који су живели и радили у Паризу. У неким квартовима, пре рушења старих зграда ради градње нових објеката, градске власти су искључивале електричну енергију, воду и гас. Зграде нису одмах рушене. Инвеститорима је требало времена да обезбеде средства. Понекад су и правни проблеми ометали градњу. Напуштене зграде су рушене и након пет и више година. У том периоду наши људи би се уселили у те зграде и у њима живели без воде и електричне енергије. Воду су доносили у кантама. Имали су мале боце с плином. На њима су кували. Посебно ме је потресло то како су прово дили ноћи. Спавали су на опрезу, са даском и чекићем поред кревета. Током ноћи

би повремено ударали чекићем у даску да би плашили пацове којих је било их на стотине. Понекад би правили распоред: до поноћи би чекићем у даску ударала супруга, од поноћи њен супруг. И тако месецима и годинама. Новац који би уштедели слали су у наше банке или, би у својим местима градили огромне куће у које се већина њих не би никад ни уселила. Брзо би се разболели, због услова живљења, и одлазили са овог света.“

А мислило се – ала живе „Југовићи“ на Западу...

ЧОВЕК ИЗ КАНАДЕ

Данас није сасвим тако, и за наше отишавше на Запад има и руха и круха. Ипак, и данас људи из нашег расејања понекад личе на хрчка у точку: живе удобније него овде, боље су плаћени него овде, али цена свега тога уопште није мала. Како не изгубити свој идентитет? Како подићи и сачувати синове и кћери? Како да потомци постану и остану Срби? Многи, нарочито млађи брачни парови, вратили би се у Србију – само кад би овде било минималних основа за достојанствен живот...

Та дијаспора наша умногоме издржава матицу – 15% БДПа стиже из расејања.(1)

Најновија невоља, међутим, јесте коронократија која је завладала широм света.

Недавно ме је нашао човек из Канаде, Херцеговац, који је после страшног рата у БиХ, године 1997, решио да оде. Хришћанин је, темељан као многи и многи Херцеговци. Дошао овде да купи имање у мом крају. Каже

– у Канади, под коронократијом, постаје неподношљиво. Сваки час врше огроман притисак за вакцинисање, и прете отказима и немогућношћу запослења. Супруга, син и он су до сада одолевали, али питање је до када ће моћи. И хоће да се врати. Знао је, вели, да је тај систем западног човека такав какав јесте – зло под видом хуманизма, али се сада све оголило.

Хоће у Србију, да буде са својим људима.

АУСТРИЈА И ШВАЈЦАРСКА

Како је у ближем окружењу?

Породица из Аустрије ми пише да се и тамо народ буни против присилног вакцинисања. Родитељи чак исписују децу из школа. (2)

Сестра у Христу ми шаље овакав мејл: “Хтела бих да Вам кажем да је у Аустрији велики притисак опозиционе Слободарске партије на Владу и парламент поводом корона мера и вакцинације. Пружили су велики отпор чак и тзв. струци то јест лекарској комори. И учитељи који су примили прву дозу вакцине одбијају да приме другу. Необично и неочекивано од Аустријанаца.” (3)

Друга сестра у Христу, овога пута из Швајцарске, редовно шаље линкове о тешком стању у коронократском свету: рецимо, вест да у Аустралији граде нешто слично логорима за невакцинисане. (4) Или о коронократама које се ругају вакцинисанима и кажу им да, упркос вакцинацији, морају у карантин – да се не би разболели. (5)

Стиже и обавештање да, пошто гуглање значи предавање шпијунским мрежама глобалиста, треба користити претраживач DuckDuckGo.com.

ПОВОДОМ АПОКАЛИПСЕ

Апокалиптичност доба у коме живимо је повод да овој сестри у Швајцарску напишем: “Ипак, морамо знати нешто - они нам ништа не могу ако им Бог не допусти. А Бог ће, како рече патријарх Павле, увек помоћи ако буде имао коме да помогне. Смисао постојања човека и човечанства је у броју оних који се спасавају. Може се десити да им Господ поломи рогове, и да не остваре своје сатанске намере. Јер, не заборавите - ђаво мрзи не само оне који му се противе, него и оне који му служе. А Бог воли и оне који Га воле и оне који Га мрзе - што је сјајно објашњено у тексту Александра Каломирова “Огњена река”.“(6)

Она одговара: “Не дамо се и држимо се. Данас су донијели нове мјере о увођењу ковид сертификата (потврда) у свим затвореним просторима осим продавница и јавног превоза. Дјецу ће да тестирају у школама, запослене по фирмама о властитом трошку и да зло буде још очигледније предложили су да се усвоји захтјев о скраћивању рока трајања потврде оних који су преболели корону са 6 мјесеци на три мјесеца. Наравно вакцинисаним особама потврда ће да вриједи 6 мјесеци али им предлажу 3. и 4. порцију вакцине за јесен и зиму. Дакле на све могуће начине форсирају вакцинацију. Свако добро од васкрслог Господа вам желим!”

Ко се овоме надао?

А дође. Ипак, не треба паничити, него мислити молитвено, али и практично.

ПРАКТИЧНИ ШВАЈЦАРЦИ НА ДЕЛУ

А онда практичан начин организовања оних који одбијају да се потчине коронокраџији. Опет сестра из Швајцарске: “Желим да поделим са вама обавештење о једном од начина организације пружања услуга и запошљавања у Швајцарској. Мишљења сам да би се овако нешто требало и могло организовати у сваком мјесту и држави. Нека свако ради свој посао. Наиме, ради се о Интернет линку на којем су овдје код нас регистроване фирме, доктори итд које запошљавају или пружају услуге и вакцинисаним и невакцинисаним особама, не правећи разлику. И не тражећи потврде о тестирању и вакцинацији. Организација је против ове дискриминације. Ту свако може и свој посао или фирму да региструје ако је истог мишљења. Регистрација је бесплатна. Сматрам да би се овако нешто могло и требало организовати у свакој држави преко интернета или без интернета, свеједно. Такође смо се договорили са локалним фармама око набавке хране у случају да нас почну уцјењивати са сертификатима у продавницама прехранбених производа. Ево странице па погледајте: <https://animap.ch/>”.

Одличан предлог!

АУСТРАЛИЈА НА УДАРУ

У Аустралији насиље и лудило коронократа. И јефтина, срамна пропаганда вакцинације чак и за малу децу. Направили цртани филм – ко се вакцинише, тај је лав.(7)

Један брат ми, преко посредника с којим сам у контакту, поставља питање о повратку у отаџбину због свега што се у Аустралији дешава. Трудим се да трезвено одговорим: “Да је среће, Срби, осим ретких, никад не би напуштали српске земље и крајине, него би овде имали чиме да се хране и бране. Ко може да се врати – добро је. Али, колико сад људи може да се врати? Како? Имају ли начина да овде живе и преживе? Никад нисам имао претензије да саветујем људе који живе у расејању, јер њихов је живот тежак и пун искушења. Мене само срце боли што су отишли. Они су, често, најквалитетнији међу нама, а овде нису имали могућност за живот достојан човека. Поготово они који су били жртве ратова деведесетих. А Српству треба служити где год да се нађемо.”

Тако сам написао да се не бих правио паметан – људи који живе на Западу боље од мене знају како им је.

ОДГОВОР БРАТА СРБОЉУБА

Брат Србољуб Деспотовић (тако се зове) је, међутим, одлучан. Пише нашем заједничком кореспонденту, и он ми прослеђује Србољубов став (остављам начин на који је Деспотовић писао): “Одговор од брата ВЛАДЕ је половична чињеница, друга страна медаље да се “СРБСТВУ МОЖЕ СЛУЖИТИ БИЛО ГДЕ ДА СИ”, и то се нормално односи строго на појединца јер буквално СРБСКА “ЗАЈЕДНИЦА” постоји као форма која понекада и понешто учини када на СРБСКИ НАРОД нападну неке невоље и катастрофе, било проузроковане директ-

но људским деловањем, било природним путем, и нормално је све то по БОЖИЈЕМ ДОПУШТЕЊУ.“

Дакле, Срби су, осим у тешким ситуацијама по Српство, углавном разједињени, вели брат Србљуђ.

Он сматра да је одлазак Срба у печалбу био штетан и по матицу и по њих саме. Новчана помоћ из расејања одржава све неправедне системе у Србији од Тита наовамо: “Губљењем СРБА са СРБСКИХ ПРОСТОРА није ојачало СРБСТВО тамо где су СРБСКА ОГЊИШТА ни у чему, осим новца који потрошимо или пошаљемо, што има неку вредност материјалне помоћи појединцима било да су у питању сродници или пријатељи или власници радњи и услуга за које смо потрошили неку количину новца. А то није ојачало СРБСТВО У РАСЕЈАЊУ. Суштински то је више помагало и помаже свим системима и њиховим владарима, односно свим досадашњим властима од БРОЗА до данас. Сама уносна девизна жетва доста помаже да систем и властодршци преживе а у ствари доста потпомаже продужетку робовања НАРОДА СРБСКОГА У ЦЕЛИНИ. Осим тога ако је из СРБСТВА иселио само један проценат људи од срца, ума-знања, снаге и воље да учини нешто на уклањању било којих од ових “различитих” система од 1945 до данас, који је у суштини комунистичка окупација у више чинова, онда је и тим нашим одласцима одложено успостављење владавине БОЖИЈЕ ПРАВДЕ И ИСТИНЕ.“

Дакле, ко је на Западу, не може, мисли он, много учинити за матицу, осим новчане помоћи.

СУДБИНА НАШЕ ДЕЦЕ

Брата Србољуба нарочито боли расрбљавање наше деце у иностранству: „Треће и најжалосније је нестанак и расрбљавање потомака већине СРБА који су основали огњишта у туђем западњачком свету. То је наша трагедија, највећа и најскупљи ДАНАК У КРВИ принет на жртву бољег животног стандарда и неких бољих решених животних питања на западу. Сигурно је брату ВЛАДИ познато да та деца и омладина која живи у емиграцији на ЕВРОПСКОМ континенту ако се ту закопите два или три колена, нестаје из СРБСКОГА БИЋА у огромној већини, а камоли у прекоокеанским земљама. Зар је премала цена плаћена само последњег расељавања СРБА на запад са ратних простора деведесетих и после? Да смо се, Бог до, задржали бар у СРБИЈИ, ако нисмо могли на кућноме прагу, па да су нам закрвчала гладна црева питање би ко би данас СРБИЈОМ владао.”

Због чемера се често одлазило на Запад, не због „врућих колача“. Али, сада Запад угрожава душу, а Владика Николај је, у „Небеској Литургији“, најавио страдање и покајање српског народа. Због тога је Србољуб Деспотовић са својима решио да се врати.

Нека Сведлаги Господ благослови да се наша браћа и сестре из дијаспоре снађу и пронађу у ова тешка времена.

Упутнице (24.9.2021. године)

- 1.<https://www.rts.rs/page/stories/sr/story/13/ekonomija/3666672/doznake-iz-inostranstva-cine-15-odsto-bdp-a-u-srbiji.html>
- 2.<https://kroativ.at/austrija-cak-7515-djece-ispisano-iz-skola/>
- 3.<https://youtu.be/PgaQ1NO6XXQ>
- 4.<https://republicanwire.org/australia-opening-concentration-camps-for-covid-are-we-next/>
- 5.<https://edcdeveloper.wordpress.com/2021/08/29/all-vaccinated-people-must-quarantine-over-the-winter-months-or-risk-serious-illness/>
- 6.http://www.pravoslavni-odgovor.com/Crkva_Hristova/ognjena_reka.htm
- 7.https://www.youtube.com/watch?v=3iqDEWRStyk&ab_channel=NoahLindquist

ВАКЦИНИСАНИ, НЕВАКЦИНИСАНИ И РАТ ПРОТИВ УЗАЈАМНОСТИ: НОВЕ ПОДЕЛЕ У ДОБА КОРОНОКРАТИЈЕ

КАКО НАС ДЕЛЕ

Ђаво је, на грчком, „дијаволос“, онај који уноси поделе и немире, неслогу и раздељење. И то путем непрестаног лагања. Христос је рекао Светом Петру да ђаво тражи да апостоле решета као пшеницу: „И рече Господ: Симоне, Симоне, ево вас заиска сатана да вас вије као пшеницу.“ (Лк.22,31) Треба бити у вери и љубави да би се томе одолело.

Слуге ђавоље деле људе, сејући међу њима сумње, неповерење, нетрпељивост. И док се људи обрачунавају међу собом, они раде своје – приводе свет кнезу овога света, наопаком оцу сваке лажи и мржње.

У наше дане то је очито.

Поделили су нас.

Озбиљно, трајно, радикално.

Коронакратија се послужила основним страхом, страхом од смрти, и унела међу људе поделе које неће бити лако превазићи – ако то икада уопште и буде могуће.

Све је почело прошле године, када су коронакрати наметнули низ непроверених и несигурних мера; међу тим мерама биле су и маске као наводно средство за заштиту од смртоносне болести. (1) Маске су наметнуте и деци у школама, па се и то показало као беспотребно. (2)

Тада су се људи делили на маскиране и немаскиране. И то је била озбиљна подела.

МАСКИРАНИ СВЕТ У АУТОБУСУ

У пуном београдском аутобусу прошле, 2020. године, бележи Мирослав Маравић у својој новој књизи, један маскирани, борећи се против короне, напада немаскираног човека, помиње му казну од осамсто евра коју у Будимпешти наплаћују за неношење исте.

Човек се правда да не може да дише јер му је спарно. Овај ће: „А мени није спарно? Ја сам још старији човек! Па зар Ви мислите да смо ми будале што носимо маске?/.../ Да ли знате да ви, одбијањем да ставите маску, несвесно учествујете у потенцијалном покушају убиства свих педесетак људи колико нас има у овом аутобусу? Да ли вам је то икада пало на памет? И што ћутите сада, одговорите ми? Ево људи слушају, размислите добро о питању и одговорите ми!“ И заиста, немаскирани је ћутао, кренуо му је зној низ чело, но трема га је обузела због мноштва слушалаца, а не због снаге противникових аргумената.“

Глас разума, по Маравићу: „Али, 1) и сами лекари кажу да маска не штити у потпуности већ делимично. 2) Са друге стране, има озбиљних доказа и о штетности маске. Да штети дисајним органима, посебно код деце. 3) Има доказа и да се вирус шири брже преко маске, зато што, када нема маске, капљице падају природно доле, а када се маска носи, долази до потиска и капљице, кроз отворе излазе равније и брже и лакше угрожавају људе

у окружењу. 4) Белодано је да се вирус најбрже и најснажније преноси преко кијања, затим, у мањој мери, преко кашљања, у још мањој мери преко певања, у мањиј мери преко причања и у мањој мери, то јест у готово никаквој мери, преко дисања у истој просторији. Дакле, ја сам у овом аутобусу само ћутао и дисао и вас, који уз то имате и маску, тешко да сам било чиме угрозио, а ако и јесам, Ви сте то сами изазвали овом расправом, али, и ви сте мене угрозили, само, ја Вам то опраштам. Нека буде Божија воља!“ Маскирани је ућутао. У аутобусу се чуо жамор. На првој следећој станици маскирани је изашао.“

Изашао – куда? Схвати ли он шта?

Тешко. Дотични је вероватно, као за маске прошле године, ове године чврсто уверен да не сме бити невакцинисаних, да сви морају да се вакцинишу, да је то једини начин да сачувамо живот и здравље. Иако подаци говоре супротно, и стижу из целог света.

ВАКЦИНИСАНИ И НЕВАКЦИНИСАНИ

На јавној сцени Србије има људи који опасно делују на друштвено (и душевно) здравље својим радикализмом. Они код суграђана уништавају и оно мало поверења у здравствени систем.

Један од њих је лекар (?) који је, годинама, тврдио да бомбардовање Србије НАТО осиромашеним уранијумом није штетно по здравље, и не утиче на развој тумора. То тврди и данас. (3)

О овом господину уредница недељника „Печат“, Љиљана Богдановић, каже: “Реч је о пензионисаном про-

фесору епидемиологије др Зорану Радовановићу, који не одустаје од „свакодневног позива кризном штабу и врху државе да уведу ковид пропуснице, ограниче кретање и основна људска права већем делу грађана Србије“. И овај утицајни и (не)одговорни између лик пише писмо председнику Вучићу, тумачећи српски устав у складу с идејом да би држава требало да грађанима уведе сурова ограничења и укине слободе. Каза Радовановић: „У Влади Србије безразложно стрепе од реакције ЕУ, јер се Европски суд за људска права овог априла изјаснио да обавезна вакцинација не повређује право на поштовање приватног живота по чл. 8 Европске конвенције о људским правима (случај Вавричка и други против Чешке Републике) (...) Док тражимо непостојећу трунку у свом оку, правимо се да не видимо огромни балван. Нико нам, наиме, не би замерио ако, попут многих западних земаља, уведемо потребне мере, али стоји оптужба да нисмо демократски, већ хибридни режим.“ Тако размишља „важан лик“ с јавне сцене, не устежући се да објави како жели да његове идеје постану закон. Руку му пружају виђене галамције у медијском свету, па тако, већ колико сутрадан, разметљиво, у ТВ програму, неки оглашавају своју „тоталну нетолеранцију према невакцинисанима“, уз поруке да „држава треба да узме ствар у своје руке, да уведу обавезну вакцинацију и ковид пропуснице“.

Угледно критичко перо, иначе и Политикин колумниста, поводом чињенице да је у Србији све јачи притисак за трећом дозом вакцине, поставља иронично пита-

ње: Да ли је реч о дирљивој бризи за здравље људи или, далеко било, постоје и неки мрачни комерцијални интереси? У истом подругљивом тону, овај аутор уочава да „игром случаја, баш у тренутку када фармацеутске куће крећу у своју нову кампању, и неки од домаћих стручњака инсистирају да се после друге дозе мора примити трећа, спасоносна.“(4)

То ли је то?

Остаје да се види.

ВАКЦИНЕ И ПОСЛЕДИЦЕ

Познати руски економиста и философ, Валентин Катасонов, нас опомиње да не верујемо *вакцијројајан-дисџима*: “А у првој половини године Израел су рекламирали као земљу која је водећа на планети по броју вакцинисаног становништва, проглашавајући га за еталон. На Израел су гледали као на прву земљу која ће успети да победи вирус. Ипак, никаква се победа није догодила. Обрнуто, испоставило се да је Израел у групи држава са тренутно највећим бројем оболелих.

У топ-20 највакцинисанијих земаља, према стопи оболевања од вируса, на другом месту после Израела је Велика Британије (3.309); на трећем – САД (2.622). Пекторку са највећим текућим инфицирањем закључују Ирска (2.474) и Француска (2.270).

Чак и у оним земљама које су достигле 60% вакцинисаног становништва, људи настављају не само да болују, већ и да умиру. У САД у току недељу дана (16-23 август) живот је напустило 5.416 људи. А недељу дана раније –

4.742. Укупно за две недеље је умрло око 10 хиљада људи. Део њих је умро после примања вакцине против КО-ВИД-19.

Слика је слична и у Израелу где је, за две недеље, из живота отишло после инфицирања вирусом – 288 људи. У Великој Британији овај показатељ је – 1.320; у Француској – 1.091.

Но, испоставило се да постоји неколико земља са стабилном нултом или близу нултом вредношћу текућег (недељног) инфицирања. То су Камерун, Сирија и Танзанија. У чему је тајна њиховог епидемиолошког успеха? Може бити да их је заштитила нека чудотворна вакцина, која се разликује од препарата које су користиле земље из топ-20 (*Pfizer-BioNTech*, *AstraZeneca*, *Moderna*, *Johnson-Johnson*)? Не. Претпостављам да је тајна у томе што наведене земље уопште нису користиле вакцине. Ево и показатеља стопе вакцинације њиховог становништва у (%): Камерун – 1,25 (0,26); Сирија – 0,08 (0,05); Танзанија – 0,35 (0,35).“(5)

Кратко, јасно, једноставно.

Међутим, то ништа не вреди.

Командује се, однекуд, да вакцина мора бити обавезна. Ко те пита да ли ћеш бити жив или мртав.

ПИТАЊЕ ВАКЦИПРОПАГАНДИСТИМА

У „Политици“ се огласила Валентина Јузбашић Костић, жена која је слушала „струку“ и три пута се вакцинисала: „Недавно сам због срчаних сметњи отишла на преглед приватно јер у дому здравља не раде ултразвук

срца. Прегледана сам детаљно, а доктор ме је питао да ли сам прележала ковид. Одговорила сам да нисам, али сам се трипут вакцинисала. Установљена је упала срчане марамице, а шок је уследио на докторов коментар да је то вероватно последица вакцинације и да није једини такав случај. Послала сам вест преко „вајбера” на око 40 адреса својих пријатеља и рођака и добила два позитивна одговора да су чули за такве случајеве или познају особу којој се то десило. Ако заиста постоји веза између вакцине и болести (примила сам двапут кинеску и трећи пут, „фајзер”), зашто се о томе не говори јавно и шта о томе кажу наши познати професори др З. Радовановић, М. Ђорђевић, Б. Тиодоровић, Б. Несторовић, чланови кризног штаба и други стручњаци чија сам мишљења и препоруке пратила и уважавала. То би се морало испитати јер звучи забрињавајуће.“(6)

Наравно да се икад неће испитати. СЗО забрањује такву врсту питања. А иза СЗО стоји Гејтс. Вакцинација по преимућству, који, у свом лудилу, најављује још веће заразе. И смрт, смрт, смрт! Ако не примимо његове вакцине.(7)

У области обавезне вакцинације сумњивим вакцинама, светом, дакле, владају ВАКЦИНАЦИСТИ.

Треба то имати у виду.

ПРОТИВ ПОДЕЛА

И вакцинисани и невакцинисани су на удару исте силе, човекомрзаца којима није стало до нашег здравља. Зато је веома важно да се не делимо, да се не оптужујемо, да разумемо једни друге. Само тако ћемо одолети пандемији панике, неповерења, нечовештва.

Тај задатак нам се поставља, и морамо га заједно решавати.

Иначе, наступа доба потпуне таме у међуљудским односима.

А у тами се живети не може.

Зато се молимо молитвом за умножавање љубави, коју нам је даровала Црква Христова:“ Господе, који си заповест нову дао ученицима Твојим да љубе друг друга, обнови исту и упечати у душе и срца наша благодаћу пресветога Духа Твојега, како би се бринули: не како ћемо себи угодити, но Теби, и послужити ближњем на корист и спасење: молимо Ти се, Благодатељу милостиви, услиши и милостивно погледај. Да будемо савршени у љубави Твојој, Боже наш, да имамо нелицемерну љубав ка ближњем, принуди нас, Господе, благодаћу Твојега Духа. Ко мисли да има љубав према Теби, а брата својега мрзи, лажа је, и у тами ходи. Зато, Милостиви, разгори душе и срца наша на љубав према Теби и према браћи – молимо Ти се, као милостив услиши и као преблаг помилуј.“

Амин, амин и амин.

УПУТНИЦЕ (18.9.2021. ГОДИНЕ):

1. <https://srodstvopoizboru.wordpress.com/2021/09/10/%d0%b2%d0%b0%d0%bb%d0%b5%d0%bd%d1%82%d0%b8%d0%bd-%d0%ba%d0%b0%d1%82%d0%b0%d1%81%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b2-%d0%bc%d0%b0%d1%81%d0%ba%d0%b5-%d0%b8-%d1%81%d0%b2%d0%b5%d1%82%d1%81%d0%ba%d0%b8-%d1%88%d0%be/>

2. <http://www.nspm.rs/hronika/danas-velika-studija-u-sad-nema-jasnih-i-pouzdatih-dokaza-da-je-nosenje-maski-u-skolama-delotvorno.html>

3. <https://www.danas.rs/drustvo/radovanovic-ne-postoji-ni-indirektna-veza-izmedju-osiromasenog-uranijuma-i-raka/>

4. <http://www.pecat.co.rs/2021/09/vazni-ljudi/>

5. <https://srodstvopoizboru.wordpress.com/2021/09/05/%d0%b2%d0%b0%d0%bb%d0%b5%d0%bd%d1%82%d0%b8%d0%bd-%d0%ba%d0%b0%d1%82%d0%b0%d1%81%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b2-%d0%b7%d0%b0%d0%b2%d0%b8%d1%81%d0%bd%d0%be%d1%81%d1%82-%d0%b8%d0%b7%d0%bc%d0%b5%d1%92%d1%83/>

6. <https://www.politika.rs/scc/clanak/487866/Nedoumice-zabrinute-citateljke>

7. <https://stanjestvari.com/2021/09/18/quo-vadis-orbi-gejts-buduca-pandemija-bice-desetine-puta-gora-od-sadasnje/>

**ШТА ЈЕ ЗДРАВИЈЕ ЗА НАШУ ДЕЦУ:
УРАНИЈУМ ИЛИ ОГЛЕДНО ШПРИЦАЊЕ/
КАКО ПОЛЕМИШУ
„СВЕВАКЦИНАЛНИ ПАНАЦЕЈЦИ“**

**ВАКЦИНАЛНИ ТОТАЛИТАРИЗАМ:
NO PASSARAN**

Кад су вакцине против короне у питању, све је јасније да се свет не мири са њиховом обавезношћу. Француски Сенат је оштро одбио закон о обавезној антиковид вакцинацији, сасвим у складу са демократским традицијама европских држава. (1) Вакцине су, авај, огледне и несигурне, па им не верују ни деца и омладина Србије којој покушавају све то да наметну. (2) Зато је наше друштво са радошћу дочекало појаву удружења Лекари и родитељи за науку и етику, које, на основу релевантних чињеница, указује на опасност вакцинисања деце и омладине сумњивим цепивима. И зато тоталитарци у белим мантилима, којима није јасно како тако нешто може да се деси, покушавају на све начине да ово удружење ућуткају. Један од најгрлатијих ућуткивача је др Зоран Радовановић. Њему стално нешто смета и стално га боли то што се сви не слажу са идејама дотичног, који ратује против свих инакомислећих, од др Бранислава Несторовића до др Ленке Тенжера из Удружења лекара и родитеља за науку и етику. (3)

КО ЈЕ ЗОРАН РАДОВАНОВИЋ?

О стручном кредибилитету Зорана Радовановића све је рекао Филип Родић: „За Зорана Радовановића први пут сам чуо пре неколико година када је са чувеном (бившом?) НАТО лобисткињом Јеленом Милић повео кампању о „благодатима” осиромашеног уранијума.

Тврдио је и тврди да „уранијум није повезан са настанком рака”, да је „епидемија рака политичка измишљотина”, да су „фалсификовани подаци да осиромашени уранијум изазива рак”, итд. У својој борби против „теоретичара завере” (у првом реду против чувеног онколога Данице Грујичић), који тврде да постоји веза између осиромашеног уранијума којим нас је НАТО за-сипао и рака, Радовановић се служио истим методама којима се служи и данас, неистинама, полуистинама и подметањима.

Тако је, на пример, у јануару ове године тврдио да „постоје међународне установе, попут Међународне агенције за истраживање рака у Лиону, која је направила преко 500 могућих, вероватних и сигурних канцерогених агенаса и на тој листи нема уранијума, ни осиромашеног, ни природног ни обогашеног”. Ово је првокласна полуистина, јер се на дотичном списку доиста не налази уранијум, али су наведени „радионуклеиди који емитују алфа зрачење”, као и они који емитују гама зрачење. А уранијум је, Ђуро, шта?

Уранијум је радионуклеид који емитује алфа и гама зрачење. Тако, макар, тврди америчка Агенција за заштиту околине, али можда Радовановић зна боље. Иста

та Агенција тврди: „Уношење велике концентрације уранијума може имати последице по здравље, као што је рак костију или јетре. Удисање великих концентрација уранијума може изазвати рак плућа због излагања алфа честицама”. И осиромашеног, и обичног, и обogaћеног уранијума. Исто тврди и амерички Центар за контролу и превенцију болести (код нас у последње време познати Си-Ди-Си). Али Радовановић зна боље.

Радовановић зна боље и од италијанских судова који су пресудили у корист војника оболелих од рака, а који су били на служби на осиромашеним уранијумом бомбардованом Косову и Метохији. „Научне чињенице не утврђује правосуђе, нити суд, него наука”, рекао је он. А на основу чега је суд судио? Да није на основу сукобљавања научних чињеница? Ако Радовановић сумња у домаће правосуђе, сумња ли и у оно једне од држава оснивача Европске уније којој се, иначе, диви до имbecилности?“⁽⁴⁾

Тај и такав непрестано напада све који се противе насилној обавезној вакцинацији, нехуманом шприцању становништва Србије.

Ово што о последицама уранијума по људско здравље прича др Радовановић је, чак и обичан човек то види, испод нивоа Баба Ванге и Видовите Зорке.

КАКО СЕ ПОЛЕМИШЕ У СТИЛУ ДР РАДОВАНОВИЋА?

Др Зоран Радовановић није усамљен у својим полемичким методама. Недавно је његов полемички стил усвојило и извесно Удружење „Наука“, које чврсто брани СВЕВАКЦИНАЛНУ ПАНАЦЕЈУ као једини пут спасења.(5)

Покушаћемо да анализирамо њихов полемички „урадак“ и покажемо шта се све користи у борби против слободе у Србији, док нам је насушно потребна борба за здравље које се не може наметати ковид аусвајсима и другим тоталитарним методама.

Када се частан човек за нешто искрено залаже, он се труди, пре свега, да буде довољно прецизан. Најпре ћемо се осврнути на деконтекстуализацију ставова оних који су против насилне, а за хуману имунизацију, која је спроведена у полемичком тексту Удружења „Наука“, како бисмо могли јасно пратити смисао поруке текстописца.

Да кренемо редом.

Организација Лекари и родитељи за науку и етику није написала “памфлет против вакцинације” већ петицију у којој јасно стоји “СТОП ВАКЦИНАЦИЈИ ДЕЦЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИМ ВАКЦИНАМА ПРОТИВ КОВИДА 19”. Зашто се опоненти овог удружења тако снажно залажу за вакцинисање наше деце експерименталним вакцинама против ковида 19, иако стижу извештаји о озбиљним последицама таквог огледа *in vivo*? (6)

То је прво питање на које треба да нам одговоре

Друго питање је – где је нестала лекарска етика?

ПРВО НЕ НАШКОДИ ИЛИ ПРВО НАШКОДИ?

Наметање експерименталних вакцина од стране здравствених власти у нас и хорска подршка коју властима упућују појединци и удружења лекарске струке не доказује више од тога да се оглед *in vivo* одвија несметано, без обзирања на основна начела лекарске етике. Тиме се само продубљује јаз између лекара и пацијената, који, као што се зна, мора почивати на поверењу. Наши правници су већ указивали на опасност тоталитарног приступа проблему. Тачно је да су од почетка епидемије сазнања о болести врло брзо застаревала, па су се једнаком брзином мењале и одлуке власти у вези са њом. То, међутим, свим лекарима треба да буде упозорење да не пропагирају данас оно што ће већ сутра бити напуштено и одбачено као метода суочавања са ковидом 19. Здравствене власти не могу да гарантују ефикасност вакцина и то је сада већ општепозната чињеница: трећу вакцину нико није спомињао до пре пар месеци, а сада је одједном неопходна. Зашто ако прве две дају очекивано дејство? Раније се дизала паника ако би пацијенту помешали вакцине различитих произвођача, сада се то одједном представља као спасоносно решење за развој имунитета... У оваквој нејасној ситуацији све дилеме око одлуке о обавезности вакцинације, пре свега младих, морају да гласи у корист слободе избора пацијента и родитеља деце којој се вакцина намеће. Сетимо се основног начела лекарске струке: *in dubio abstinere* (у сумњи се уздржи). Оно је тесно повезано са још једном лекарима добро познатим начелом: *primum non nocere* (прво не нашкоди).

Оба налажу лекару да, када бира између медицинског захвата са несигурном последицом по пацијента и уздржавања, изабере ово друго како би био сигуран да бар неће нашкодити болесном човеку, ако већ не може да му помогне.

Шта о томе мисли Удружење „Наука“, све са уранофилом др Радовановићем у позадини? (5)

ЏУГАШВИЛИ, ГЕБЕЛС И ОСТАЛИ - ТО ЈЕСТ 2, 7 МИЛИОНА ЧЕГА?

Нигде на сајту организације Лекари и родитељи за науку и етику не пише да потписници петиције заступају став да вирус САРС-ЦоВ2 није изолован. То се СВЕ-ВАКЦИНАЛНИМ ПАНАЦЕЈЦИМА привиђа, као што се др Зорану Радовановићу привиђа да осиромашени уранијум којим нас је НАТО бомбардовао нема штетне последице по здравље становништва.

Интересантно је како је писац текста у име Удружења „Наука“ успео да изброји “2,7 милиона линкова, извора, секвенци” везаних за ковид 19. Секвенци? О којој се то “бази података” ради? Можемо ли се и ми, смртници, упознати са „радовановићевским“ енциклопедијским знањима и увидима, како бисмо проширили своје ограничене научне и људске хоризонте?

У *изазовном* памфлету поводом ставова Удружења лекара и родитеља за науку и етику (ипак, једино што пафлет *изазива* јесте запањеност читаоца волонтистичким приступом формалној логици и проверљивим чињеницама коју је памфлетиста показао) коришћен је

неологизам “прозаразашка” кампања коју, наводно, води хомеопата. Они који се не слажу с борцима за огледе наживо са нашом децом су, наводно, борци за заражавање становништва Србије.

Ма браво! То је полемичка коректност! Тако се поступа! И Јосиф Висарионович Џугашвили би позавидео, а о Гебелсу да и не говоримо! Јер, ни они нису веровали у истину, него у ефикасност. Сто пута поновљена лаж (ко није за непроверене вакцине, тај ради за опасно живо биће звано Зараза, каже Удружење „Наука“) тако треба да постане истина. Као у доба Броза: “Ко друкчије каже, тај клевете и лаже, и нашу ће осетит’ пест“. Али, управо је Удружење лекара и родитеља за науку и етику пример како се морално приступа оним питањима која се тичу здравља: ту не сме бити голог насиља и јефтине пропаганде, него само поверења становништва у хумане намере и исту такву методологију медицинске струке. Без поверења, наш здравствени систем ће ући у лавиринт из кога нема безболног излаза.

О ХОМЕОПАТИЈИ И ЈОШ ПОНЕЧЕМУ

Што се тиче напада на др Ленку Танжера, и он је прожет начелима пропагандног оцрњивања опонента. Шта је, пак, истина? Колико сам успео да пратим овај дијалог, она је лекар хомеопата која је једина стала у одбрану професора Медицинског факултета Универзитета у Београду (спремног да штити нашу децу угрожену опасним опитима) од бесмисленог напада умировљеног епидемиолога склоног ПАНАЦЕЈИЧНОЈ СВЕВАКЦИНИ.

Што се хомеопатије тиче, ту може бити полемике (рецимо, потписник ових редова јој није склон). Али, прича о хомеопатији је непотребно уплетена у полемику. То није тема. А ако јесте, треба се обратити Влади Републике Србије са захтевом да пред Скупштином покрене измене Закона о лековима и медицинским средствима. Његов члан 22. гласи: “Хомеопатски лек, у смислу овог закона, јесте лек израђен од производа, супстанци или једињења који чине хомеопатске супстанце у складу са хомеопатским поступком израде, по методама европске фармакопеје или фармакопеја важећих у некој од земаља Европске уније. Хомеопатски лек из става 1. овог члана може да садржи више активних принципа. Хомеопатски лек се уписује у Регистар хомеопатских лекова који води Агенција, ако испуњава следеће услове: 1) намењен је за оралну или спољну употребу; 2) на његовој етикети нити у било којој другој информацији која се односи на лек нема наведених конкретних терапијских индикација; 3) присутан је довољан степен разблажења лека који гарантује терапијску безбедност лека, као и да лек не може да садржи више од једног дела матичне тинктуре на десет хиљада делова или више од 1/100 дела најмање дозе која се користи у алопатској (конвенционалној) медицини, када су у питању активне супстанце чије присуство у алопатском леку иначе намеће обавезу издавања уз лекарски рецепт. Агенција може, на основу измењених научних ставова, донети одлуку да се хомеопатски лек уписује у Регистар хомеопатских лекова и ако не испуњава услове прописане у ставу 3. тачка 3) овог члана. За

хомеопатски лек који не испуњава услове из ст. 3. и 4. овог члана Агенцији се подноси захтев за издавање дозволе за лек.“

Тако пише у закону.

Нећу се бавити Ханеманом и хомеопатијом, мада о тој теми постоји велики број научних радова. (Понављам, нисам јој склон, али то је мој став). Суштина је у томе да се ником не сме дозволити да пажњу јавности, са покушаја да нашу децу вакцинишу експерименталним вакцинама, пребаци на други терен.

Радовановићу и њему сличнима не смета толико хомеопатија, колико чињеница да се др Ленка Тенжера писмено и објективно укључила у полемику. Своју полемичку компетентност она је доказала.

НАУКА И НАУКОЛИКОСТ

Групи “Наука”(да ли та група представља целокупну медицинску науку, по начелу: “Најлепши смо, најпааметнији и најнаучнији, и све смо то сами открили“, остаје да читалац закључи сам) испред које је искорачио један лекар, требало би предпочити следеће:

1. Наука подразумева да они који јој служе знају да воде научни дијалог без личних увреда. Ниподаштавање саговорника је карактеристично за неинтелектуалне дискурсе.

2. Науку на пиједестал златног телета стављају само они са њене маргине. Промопуцателни свезналци и ПАНАЦЕЈЦИ, авај, углавном не говоре научно, него *науколико*, каткад на нивоу чланака из дечијих забавника.

Тако, рецимо, уранофил Радовановић говори о последицама дејства осиромашеног уранијума.

3. Један од круцијалних концепата науке и научно-сти је развој. Као алтернативна медицина, хомеопатија има своје место у том развоју, при чему, понављам, ми, овде и сада, не причамо о хомеопатији, него се, скупа са храбрим и честитим лекарима, боримо против насилног наметања сумњивих вакцина нашој деци и младима уместо хумане имунизације провереним вакцинама.

Као што није сасвим сигурно зашто покушаји дискредитације опонената СВЕВАКЦИНАЛНОГ ПАНАЦЕЈСТВА иду преко споредних рукаваца полемике, још је нејасније поигравање животима и здрављем најмлађих, који су наша једина будућност. И то се уочава код оних који су учили да се уздрже ако се сретну са сумњивим случајевима које недовољно схватају и да, пре но што почну да лече, пре свега не науде пацијентима.

ЗА КРАЈ, КОЈИ ЈЕ ПОЧЕТАК

Опет и опет, враћам се на главну тему и истичем да експеримент над децом није дозвољен и да они који се залажу за вакцинацију деце, треба да престану са дигресијама, и да објасне и дају научне аргументе и доказе о безбедности вакцине која се нуди. Све остало што пишу „од Кулина бана и добријех дана“ (укључујући и хомеопатију) је неуспешно скретање пажње са главног проблема, а то је НАМЕРА ДА СЕ ДЕЦА СРБИЈЕ ПОДВРГНУ НЕВИЂЕНОМ ЕКСПЕРИМЕНТУ СА НЕСАГЛЕДИВИМ ПОСЛЕДИЦАМА! (6)

Позивам, са пуном одговорношћу, све људе који не желе да деца Србије буду укључена у клиничке студије испитивања безбедности новог метода имунизације, да потпишу петицију СТОП ВАКЦИНАЦИЈИ ДЕЦЕ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИМ ВАКЦИНАМА ПРОТИВ КОВИДА 19.

УПУТНИЦЕ (18.10.2021. године):

1. <https://www.novosti.rs/c/planeta/svet/1044657/obavezna-vakcinacija-francuska>
2. <https://stanjestvari.com/2021/10/18/zasto-srednjoskolci-ne-veruju-u-vaccine-protiv-virusa-korona/>
3. <https://www.danas.rs/dijalog/licni-stavovi/nestorovic-nije-jedini/>; <https://www.danas.rs/dijalog/reakcije/zasto-sam-protiv-prevarana-racun-nauke/>
4. <https://iskra.co/reagovanja/filip-rodic-projekat-radovanovic/>
5. <https://www.danas.rs/dijalog/reakcije/izmislijotine-protiv-vakcinacije/>
6. <https://humansarefree.com/2021/10/deaths-among-male-children-have-increased-by-400-percent-since-covid-19-vaccine.html>

ОБРАЋАЊЕ НА ПРОТЕСТУ ИСПРЕД МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ 4 ОКТОБРА 2021.

НВО Лекари и родитељи за науку и етику оштро се успротивила обавезном вакцинисању студената медицинских факултета у Београду и Новом Саду као предуслову за похађање наставе. Они су почетком октобра издали саопштење у коме је све јасно речено: “организација Лекари и родитељи за науку и етику (ЛРНЕ) оштро се противи најављеним условима за похађање наставе у новој школској години на Медицинским факултетима у Београду и Новом Саду, која се свде на то да се невакцинисаним студентима онемогући присуство на практичним вежбама или уопште у просторијама факултета.

Наиме, Наставно научна већа оба медицинска факултета су на својим седницама донели неуставна и незаконита правила по којима би студенти свих година морали да их испуне да би могли да присуствују настави. Правни тим организације ЛРНЕ већ је упутио упозорења на адресе оба факултета, управо указујући на кршење бројних чланова Устава и закона.

Поред незаконитости одлука које нису у надлежности ни Наставно научног већа ни декана, оне представљају и један својеврстан притисак на студенте да се вакцинишу експерименталним ковид вакцинама, што

излази из домена етике и морала, јер имунизација ковид вакцинама није обавезна, на добровољној је основи и свако има право на слободу избора да ли ће је примити или не. Надаље, вакцина не сме бити инструмент принуде и условљавања ради обављања било каквих друштвених послова, а поготово не када се ради о школовању и образовању наше деце и наших студената.

Даље условљавања невакцинисаних студената ПЦР или антигенским тестовима које би студенти морали да раде о свом трошку једном седмично или свака три дана у зависности од тога да ли су на институционалним или клиничким предметима је, такође, незаконито јер се то као услов који би студент морао да испуни не појављује у одредбама Закона о виском образовању. Осим тога неморално је таквим захтевом утицати на буџет и онако осиромашених породица које треба да сnose школовање свог/својих студената. Коначно, зашто би тестирање важило само за невакцинисане студенте кад смо сведоци да се и вакцинисане особе заражавају, да и оне могу бити опасне по своју околину.

Организација ЛРНЕ позива надлежне на овим факултетима да повуку ове незаконите, неетичне и неморалне одлуке које нису у интересу наших студената и на тај начин сачувају дигнитет који установе оваког реномеа морају да имају, а не да постану стубови тоталитаризма у овој држави.

Уколико се то не догоди предузећемо и друге правне радње, а такође позивамо све колеге, родитеље, студенте и све слободоумне људе да се протестом супротставимо

нарастајућем тоталитаризму и све већем ускраћивању људских права и слобода.“

Када је организован протест тим поводом, потписник ових редова послао је своје обраћање: “Марина Муштовић, дописница „Печата“ из Италије, у 670. броју овог чаописа објавила је следеће: “Камила Канепа (18) преминула је после две недеље узалудних покушаја лекара болнице у Ђенови да јој спасу живот после тешке мождане хеморагије, која је наступила непосредно после вакцинације против ковида 19. Дежурни неурохирург који ју је оперисао изјавио је да у току свог дугогодишњег стажа није видео људски мозак у тако трагичном стању: „Све вене су биле зачепљене огромним тромбовима, остатак мозга је већ био уништен претходним крварењима и чим сам отворио њену главу, било ми је јасно да јој нема помоћи – вене у мозгу су саме од себе пуцале, крв се разливала и рапидно уништавала оно што је од мозга још било остало.“

Пацијенткиња је била савршено здрава, тренирала је одбојку, припремала се за матурски испит у економској школи и с пријатељима већ планирала да после прославе матуре оде на своје прво самостално летовање у Грчку. Наравно, после вакцине за коју се цело друштво пријавило 25. маја у оквиру кампање за вакцинацију младих зване „Опен деј“, када је у близини Ђенове за младе организована дискотека под ведрим небом; већина њих није ни знала шта је то, јер су дискотеке из безбедносних и антиковид мера у Италији затворене већ две године. Улаз је био слободан, било је бесплатно чак и једно пиће,

али само за оне који су на улазу у „дискотеку“ пружили руку и допустили да им се убризга вакцина, у случају несрећне девојке Астразенека, уз претходно потписивање сагласности да особа добровољно пристаје да учествује у медицинском експерименту тестирања вакцине која још није стопроцентно испитана, али сигурно штити од умирања од опасног ковида 19, те да су бенефити од исте много већи од ризика који ипак постоји. Занимљиво је да у Италији нико до сада није објавио неко сувисло истраживање из којег се бар назире последице које ће тек наступити после масовне вакцинације грађана, с обзиром на то да је свима јасно стављено на знање да овај „експериментални период“ траје до 2023. године.“

Девојка је умрла. И ником ништа.

Хоћемо ли такве случајеве у Србији?

Обавезна вакцинација представља медицинску интервенцију у организму које се човек не сме одрећи и која се врши ради „опште добробити човечанства“.

Исту овакву формулацију користили су немачки лекари-нацисти у концентрационим логорима како би вршили експерименте на затвореницима које су подвргавали различитим медицинским манипулацијама без њихове сагласности.

Уколико данас уведемо нове законе о „обавезној вакцинацији“, потомци нацистичког изрода Менгелеа могу поднети жалбу апелационом суду и добити ослобођење од оптужнице.

У суштини, Нирнбершки суд је забранио медицинске интервенције без сагласности пацијента. Ова одлука

је ратификована Хелсиншким споразумом и важећа је у целом свету (сетимо се такође одлуке Хашког суда и других).

Свака медицинска процедура којој се подвргавамо је добровољна и ми сами доносимо одлуку о њеној сврсисходности. Независно од тога да ли смо вакцинисани или нисмо, имамо права да о томе никоме не подносимо извештај. То су поверљиве информације.

Природа ове вакцине је таква да она не спречава заражавање. Вакцинисани човек такође може да се зарази и да се разболи.

Зато је срамно наметати вакцинацију, нарочито младима, који су подложни само благим облцима заражавања.

Још је срамније укидати им право на образовање само на основу критаријума вакцинисаности. И то непровереним вакцинама, које нису примењиване пре свих ових догађаја.

МИ СМО ЗА ХУМАНУ ИМУНИЗАЦИЈУ ПОУЗДАНИМ ВАКЦИНАМА, А ПРОТИВ СМО НАСИЛНОГ ШПИЦАЊА СУМЊИВИМ ПРЕПАРАТИМА И ВАКЦИНАЦИЗМА! САЧУВАЈМО СВОЈЕ МЛАДЕ! ОНИ СУ НАША БУДУЋНОСТ!“

СА БОГОМ У БУДУЋНОСТ: УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Не треба заборавити – рат против човечанства, који се води корона тровањем и коронократијом, истински је апокалиптичан. Још прошле, 2020. године, наш хришћански мислилац и тумач књижевности, Светозар Поштић, писао је: “Овогодишња „пандемија“ и мере које су против ње у већини земаља на нашој планети спроведене постављају озбиљно питање о положају науке у друштву. Осим тога, сви догађаји од марта ове године поново стављају у средиште пажње однос људи према сврси свог постојања.

Као што сви знамо, почетком ове године драматично смо обавештени да је идентификован нови вирус који нарушава нормалан рад дисајних путева. Једна за другом, владе већине земаља у свету донеле су одлуке о спровођењу драстичних мера затварања и ограничавања кретања људи. Саобраћај на интернету је процветао, што је богатим компанијама и појединцима донело велике приходе. Судећи по кретањима на тржишту акција које су претходиле општем затварању, они су унапред знали шта ће се догодити. Због огромне различитости информација које смо примали, вероватно никада нећемо сазнати да ли је тај вирус створен у лабораторији или се појавио „сам од себе“, али то знање сигурно не би променило реакцију државних власти и становништва на нову заразу.

Потпуно различита тумачења појаве, ширења и утицаја овог микроорганизма доводе у питање све што о њему можемо да чујемо. Осим што све већи број лекара тврди да се ове године ништа неуобичајено није догодило, и да је тај вирус и раније постојао и на исти начин утицао на људско здравље, појавио се и низ озбиљних научника, молекуларних биолога, епидемиолога и пулмолога, који тврде да научни докази да вируси преносе заразу уопште не постоје, и да су „заразе“ резултат неке врсте тровања организма. Многи стручњаци тврде и да је тест за откривање овог вируса потпуно непоуздан. Без обзира да ли је све ово тачно или не, толика неусаглашеност „струке“, као и чињеница да поједини вирусолози и лекари уопште могу јавно да тврде такве ствари, показује колико савремена медицина о бацилима, инфекцијама и лечењу оваквих болести мало зна.

Сви знамо да је већина политичара на власти или купљена или на неки начин уцењена, али они ипак не би могли да спроводе драстичне мере затварања да већина људи није стварно уплашена да ће се заразити. Чињеница да број умрлих од короне није већи од обичне епидемије грипа свима је доступна, али многи и поред тога стрепе за своје здравље и живот. Напетост, која је мало ублажена преко лета, сада поново расте и подсећа на узбуркавање мора пред олују. У ком облику ће та олуја доћи, и да ли ће уопште доћи, не зависи само од нас, већ и од премудрог Божијег промисла.

Док је понашање савременог човека у свету до извесног степена и разумљиво, поступци архијереја у Православној цркви потпуно су поражавајући. Грчка, најстарија помесна црква одложила је слављење Васкрса ове године. Руска, далеко најбројнија, још увек дезинфикује кашичице после причешћивања сваког појединца, или за сваког користи другу, пластичну кашичицу. Оно што се у нашој цркви догађа можда није више толико везано за страх од вируса, али није ништа мање тужно и саблажњиво.

Страх и збуњеност који ових месеци долазе до све већег изражаја само показују колико смо као бића ниско пали. Како смо доспели до тога да једино размишљамо о видљивим и опипљивим појавама, а не размишљамо и не видимо њихов дубљи узрок и значај? Процес је био дуг и постепен, али чини се да скоро нико више не види материјалне пројаве као последицу сопственог психичког и духовног стања. Свака наша помисао и поступак одражава се не само на судбину сваког појединачно, већ и на хармонију или хаос у свету око нас.

Оног тренутка кад је човек одлучио да не обраћа више пажњу на ништавност свога постојања, а нарочито на немоћ свога интелекта, и кад је решио да кроји живот према својим незајажљивим потребама, он се одрекао и небеског покровитељства сила која не може у овом телу да разуме. „Ходите поклонимо се и припаднимо Њему и плачимо пред Господом Створитељем нашим“, позива

нас псалмопојац (Пс. 94). Ако се не поклонимо својом вољом, Он ће нам на силу спустити главу и оборити нас на колена. Нарастајуће зло у свету само је очекивана последица охладнености наших срца.“

А ове, 2021. године, врсни српски приповедач и есејиста, Никола Маловић, записао је: **“Наша спојена неба више нису плава него су премрежена хемијским траговима. Сви видимо анти-небо. Биљке су генетски измијењене, и ми их или једемо свјесно, или неке одбијамо да једемо, или ипак једемо у одресцима потеклим са живинарских и животињских фарми – тих индустријских аушвица. Наше владе нису лоше владе, не, него су листом анти-владe. По чему видимо? По томе што муче свој народ, излуђују га опречним, анти-информацијама, хушкају једну половину на другу, јер су анти-национални, зависни су, готови да у наредним епизодама серије зване Нова нормалност народу „објасне“, можда ликом и гласом премијерке у кога Срби имају повјерење без обзира на пол, како једно зло прође, а ево нова зла гдје долазе: енергетска криза (читај: рестрикције струје), сајбер-пандемија (читај: планирана саботажа милиона а можда и милијарди компјутера, таблета и мобилних телефона), климатске промјене (читај: гашење термоелектрана), проблеми са глобалним транспортом (читај: поскупљење свега што данас на рафовима види око), те ограничење у снабдијевању животним намјерницама (читај: глад).**

Кад свијет на очиглед дође до ивице литице, као у цртаном филму, све мора да буде – анти. Да на граници, вакцинисани човјек, без обзира које је националности, расе или пола, и без обзира да ли се ради о граници друге земље, воза, брода или авиона – свијетли. Биће прегледан техничким дивајсом који уочава луциферијазу, нанотехнолошки доказ да ли у њему има онога што се још само по језичкој инерцији зове вакцина, а заправо је нови облик аусвајса. Човјек није свитац, па да свијетли на граници, чекиран у те сврхе посебним уређајем. Ако свијетли, онда је анти-човјек.

Национални устанак немогућ је са постојећом партијом на власти и партијама у опозицији. Све су оне листом – анти. Национални кад и глобални устанак могућ је само као и чудесни први и једини хришћански устанак у Црној Гори и Боки Которској. Оно што нико није опазио могло је да се опише овако: свако окупљање ако није око Христа, око анти-христа је. Без петине за почетак, иза велике невоље, без четвртине, а онда и иза устале трећине народа који жели да живи у својој земљи боље – нема озбиљне приче о бољем сутра.

Јер, постало је преозбиљно.“

И ова књига говори о томе: са Богом и човеком, са Христом Богочовеком, против свих лажи и неправди овога света. Јер, хоћемо да будемо Божија деца, а не робови луциферијанског глобализма, роботи трансхуманистичке лажи.

КОНАЦ ДЕЛА И БОГУ СЛАВА

САДРЖАЈ

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ:

ВАКЦИНИСАЊЕ И ЛОГИКА	5
УМЕСТО ПРЕДГОВОРА	5
О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ?	5
КАКО ВЕРОВАТИ?	6
ШТА НАМ ЈЕ ДОНЕЛА КОРОНОКРАТИЈА?	8
ДУХ МЕНГЕЛЕА У СРБИЈИ	11
ПРЕТЊЕ СТАНОВНИШТВУ	14
РЕЕПРЕСИЈА НАД НЕВАКЦИНИСАНИМА	15
СВЕТЛИ УЗОР КОСТЕ ТОДОРОВИЋА	17

ПРИМАРИЈУС ДР МИЛАН РОГАНОВИЋ:

ЗНАЛО СЕ, ЗНА СЕ, ЗНАЋЕ СЕ	
ЧИТАЊЕ КОРОНЕ ПОД ХИПОКРАТОВОМ	
ЗАКЛЕТВОМ	
УМЕСТО УВОДА	19
ДА ЛИ ЈЕ ЗАДОВОЉАН ВЕЛИКИ ВОЋА	
(24. АПРИЛА 2020. ГОДИНЕ)	19
УЛОГА ИМУНСКОГ СИСТЕМА /	24
МЕРЕЊЕ ТЕМПЕРАТУРЕ	
НА ЈАВНИМ МЕСТИМА/ 27. МАЈ 2020. ГОДИНЕ	28
НЕ ДАМО ДА СЕ ЗАБОРАВИ / 27. ЈУЛ 2020.....	31
ШТА РЕЋИ НА КРАЈУ 2021. ГОДИНЕ?	37
ИЗВЕШТАЈ ИЗ СРПСКОГ КОВИД ОДЕЉЕЊА	39
БОРИ СЕ ИЛИ БЕЖИ	45
ШКОЛСКИ МАСКЕНБАЛ	
„НА ЛИНИЈИ“ ИЛИ МАСКЕ ДО ДАСКЕ	48
ИСКУСТВА ХИРУРГА	49
ОД ГЛАВОБОЉЕ ДО САМОЗАРАЖАВАЊА	49
ШТА ЈЕ РЕШЕЊЕ?	50
БРИГО МОЈА, ПРЕЂИ НА ДРУГОГА	
У ЧЕМУ САМ „ПОГРЕШИО“?	52

НОЋНИ КЛУБ И КРИЗНИ ШТАБ	52
БАКТЕРИЈЕ КОЛОНИЗУЈУ МАСКЕ.....	53
КО ДИШЕ, МОЖЕ ДА „ЛИПШЕ“	54
МЕДИЦИНА КАО МЕРА МОРАЛА.....	54
НЕЛОГИЧНО, А ЛОГИЧНО	
ЛОГИКА И МИ.....	56
ЗАСНОВАНО НА ДОКАЗИМА.....	56
ПУКОТИНЕ У НАРАТИВУ	57
ТЕСТ ЗА СВЕСТ	58
ПРОРИЦАЊЕ ПРОПАСТИ.....	59
ЗАБОРАВЉАЊЕ ДРУГИХ ПАЦИЈЕНАТА.....	60
СЛОМ ЗДРАВСТВЕНОГ СИСТЕМА	60
ШТА ЈОШ НИЈЕ ЛОГИЧНО?	61
УМЕСТО ЗАКЉУЧКА	62
И ЗАКОН ЈЕ НА СТРАНИ НАШЕ ДЕЦЕ	
ПРЕД НОВОМ СЕГРЕГАЦИЈОМ	63
ДА ЛИ СУ ДЕЦА ИЗВОРИ ЗАРАЗЕ	63
ПРАВО НА ДОСТУПНОСТ ЗДРАВСТВЕНЕ	
ЗАШТИТЕ И ОСТАЛА НАША ПРАВА	64
ШТА МОРАМО ЗНАТИ	68
КАКО СЕ КВАЛИТЕТ ВАКЦИНА КОНТРОЛИШЕ.....	69
ПИТАЊА, ПИТАЊА, ПИТАЊА.....	69
КО НАМ ГАРАНТУЈЕ?	70
ОВАКВА ВАКЦИНА НЕ СМЕ БИТИ ОБАВЕЗНА	71
PRIMUM NON NOCERE	
(ПРИМАРНО НЕ НАШКОДИТИ)	
ИЛИ ИСТИНА О ИВЕРМЕКТИНУ	
ПОСЛЕДИЦЕ КОРОНА – ТРОВАЊА	72
УДАР НА ЕКОНОМИЈУ	72
ЛЕКА ИМА	73
БУДИМО КОНЦЕНТРИСАНИ	74
УЗОРНО ИСТРАЖИВАЊЕ	74
ДЕЛОВАЛО ЈЕ ТАМО: А КОД НАС?	76

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ:

ИЗВЕШТАЈИ ИЗ ГЛОБАЛНОГ ГУЛАГА

МАСКЕ У ШКОЛАМА:

ПСИХОЛОШКЕ ПОСЛЕДИЦЕ

СОЦИЈАЛНА ДИСТАНЦА КАО ЗАПОВЕСТ	78
ОБЕЗЛИЧАВАЊЕ	78
ТАЈНА ЉУБАВИ КАО ОСНОВА ЉУДСКОСТИ	80
КАКО СЕ СВЕТ ПРЕТВАРА У ЛОГОР:	
ПОДСЕЋАЊА АЛЕКСАНДРА СОЛЖЕЊИЦИНА	
ШТА СЕ ДЕШАВА У АУСТРАЛИЈИ.....	82
РЕЧ ЈЕДНОГ СВЕШТЕНИКА	83
ВАКЦИНАЛНА ИДОЛАТРИЈА	85
О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ?	86
ХАРВАРДСКО УПОЗОРЕЊЕ	87
СРБИ ИЗ ДИЈАСПОРЕ У ДОБА КОРОНОКРАТИЈЕ/	
ИЗАБРАНА МЕСТА	
ИЗ ПРЕПИСКЕ С ПРИЈАТЕЉИМА	
КАКО СЕ ОДЛАЗИЛО ИЗ ТИТОТОПИЈЕ	89
ЧОВЕК ИЗ КАНАДЕ	90
ПОВОДОМ АПОКАЛИПСЕ	92
ПРАКТИЧНИ ШВАЈЦАРЦИ НА ДЕЛУ	93
АУСТРАЛИЈА НА УДАРУ	93
ОДГОВОР БРАТА СРБОЉУБА	94
СУДБИНА НАШЕ ДЕЦЕ	96
ВАКЦИНИСАНИ, НЕВАКЦИНИСАНИ И	
РАТ ПРОТИВ УЗАЈАМНОСТИ:	
НОВЕ ПОДЕЛЕ У ДОБА КОРОНОКРАТИЈЕ	
КАКО НАС ДЕЛЕ.....	98
МАСКИРАНИ СВЕТ У АУТОБУСУ	99
ВАКЦИНИСАНИ И НЕВАКЦИНИСАНИ	100
ВАКЦИНЕ И ПОСЛЕДИЦЕ	102
ПИТАЊЕ ВАКЦИПРОПАГАНДИСТИМА	103
ПРОТИВ ПОДЕЛА	105
ШТА ЈЕ ЗДРАВИЈЕ ЗА НАШУ ДЕЦУ:	
УРАНИЈУМ ИЛИ ОГЛЕДНО ШПРИЦАЊЕ/	
КАКО ПОЛЕМИШУ	
„СВЕВАКЦИНАЛНИ ПАНАЦЕЈЦИ“	
ВАКЦИНАЛНИ ТОТАЛИТАРИЗАМ: NO PASSARAN.....	107
КО ЈЕ ЗОРАН РАДОВАНОВИЋ?	108
КАКО СЕ ПОЛЕМИШЕ У СТИЛУ	110
ДР РАДОВАНОВИЋА?	110
ПРВО НЕ НАШКОДИ ИЛИ ПРВО НАШКОДИ?	111

ЦУГАШВИЛИ, ГЕБЕЛС И ОСТАЛИ -	
ТО ЈЕСТ 2, 7 МИЛИОНА ЧЕГА?	112
О ХОМЕОПАТИЈИ И ЈОШ ПОНЕЧЕМУ	113
НАУКА И НАУКОЛИКОСТ	115
ЗА КРАЈ, КОЈИ ЈЕ ПОЧЕТАК	116
ОБРАЋАЊЕ НА ПРОТЕСТУ	
ИСПРЕД МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА	
У БЕОГРАДУ 4 ОКТОБРА 2021.....	119
СА БОГОМ У БУДУЋНОСТ:	
УМЕСТО ЗАКЉУЧКА	125

ПРИМАРИЈУС ДР МИЛАН РОГАНОВИЋ,
ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ
ДЕЦУ ВАМ НЕЋЕМО ОПРОСТИТИ
ВАКЦИНАЦИЗАМ НЕЋЕ ПРОЋИ

Издавач
Владимир Димитријевић
Чачак

Штампа:
ДОБРОТОЉУБЉЕ, БЕОГРАД
Тираж: 200

ISBN 978-86-900924-

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

616.98:578.834”2020/2021”

614.47”2021”

316.64:614.47”2021”

РОГАНОВИЋ, Милан, 1969-

Децу вам нећемо опростити : вакцинацизам неће проћи
/ Милан Рогановић, Владимир Димитријевић. - Чачак : В.
Димитријевић, 2021 (Београд : Добротољубље). - 129 стр. ;
2 cm

Тираж 200. - Напомене и библиографске референце уз
текст.

ISBN 978-86-900924-6-8

1. Димитријевић, Владимир, 1969- [аутор] [издавач]
а) Ковид 19 -- Пандемија -- 2020-2021 б) Ковид 19 --
Вакцинација -- 2021

COBISS.SR-ID 52743689